

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 908/2014**af 6. august 2014****om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, økonomisk forvaltning, regnskabsafslutning, regler om kontroller, sikkerhedsstillelse og åbenhed**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, artikel 9, stk. 2, artikel 23, artikel 36, stk. 6, artikel 46, stk. 5 og 6, artikel 50, stk. 2, artikel 53, stk. 1, artikel 57, stk. 2, artikel 62, stk. 2, artikel 66, stk. 4, artikel 88, artikel 104 og artikel 114, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EU) nr. 1306/2013 fastlægges de grundlæggende regler om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, herunder akkreditering af betalingsorganer og koordineringsorganer, økonomisk forvaltning og regnskabsafslutningsprocedurer, kontrolsystemer og sanktioner, bl.a. kontrol af transaktionerne, sikkerhedsstillelse og åbenhed. For at sikre, at den nye retlige ramme, der etableres ved nævnte forordning, fungerer smidigt og finder ensartet anvendelse, har Kommissionen fået beføjelse til at vedtage visse regler for disse områder. De nye regler skal erstatte de relevante bestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 601/94 ⁽²⁾, (EF) nr. 4/2004 ⁽³⁾, (EF) nr. 883/2006 ⁽⁴⁾, (EF) nr. 884/2006 ⁽⁵⁾, (EF) nr. 885/2006 ⁽⁶⁾, (EF) nr. 259/2008 ⁽⁷⁾ og gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2012 ⁽⁸⁾. Forordning (EF) nr. 883/2006, (EF) nr. 884/2006, (EF) nr. 885/2006 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2012 blev ophævet ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 ⁽⁹⁾. Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør forordning (EF) nr. 601/94, (EF) nr. 4/2004 og (EF) nr. 259/2008 ophæves ved nærværende forordning.
- (2) Medlemsstaterne bør kun godkende betalingsorganer, hvis de opfylder visse minimumskriterier, der fastsættes på EU-plan som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014. Disse »godkendelseskriterier« er fastlagt i bilag I til delegeret forordning (EU) nr. 907/2014. Der bør fastsættes regler for procedurer for udstedelse, undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 601/94 af 17. marts 1994 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 165/94 for så vidt angår Fællesskabets medfinansiering af kontrol af markarealer ved telemåling (EFT L 76 af 18.3.1994, s. 20).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 4/2004 af 23. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (EUT L 2 af 6.1.2004, s. 3).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 883/2006 af 21. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår betalingsorganernes regnskabsføring, anmeldelser af udgifter og indtægter og betingelser for godtgørelse af udgifter inden for rammerne af EGFL og ELFUL (EUT L 171 af 23.6.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 884/2006 af 21. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår Den Europæiske Garantifond for Landbrugets (EGFL) finansiering af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring og medlemsstaternes betalingsorganers bogføring af operationer vedrørende offentlig oplagring (EUT L 171 af 23.6.2006, s. 35).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL (EUT L 171 af 23.6.2006, s. 90).

⁽⁷⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 28).

⁽⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2012 af 28. marts 2012 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter (EUT L 92 af 30.3.2012, s. 4).

⁽⁹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (se side 18 i denne EUT).

- (3) Medlemsstaterne bør føre konstant tilsyn med deres betalingsorganer. De bør oprette et system til informationsudveksling for at underrette de kompetente myndigheder om mistanke om tilfælde af manglende overholdelse. Der bør fastlægges en procedure for medlemsstaternes behandling af sådanne tilfælde, herunder en forpligtelse til at udarbejde en plan for afhjælpning af eventuelle påpegede mangler inden for en frist, der skal fastlægges. Udgifter, der er afholdt af betalingsorganer, hvis godkendelse fastholdes af medlemsstaten, selv om de ikke har indført en sådan plan inden for den fastsatte frist, bør Kommissionen have mulighed for at forfølge i tilfælde af manglende overholdelse ved den efterprøvende regnskabsafslutning, der er omhandlet i artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013.
- (4) I henhold til artikel 7, stk. 3, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013 skal de ansvarlige for de godkendte betalingsorganer udarbejde forvaltningserklæringer om regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed og de interne kontrolsystemers korrekte funktionsmåde samt om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Der bør fastsættes regler for form og indhold af disse forvaltningserklæringer.
- (5) Der bør fastlægges regler for funktionsmåden i koordineringsorganerne, jf. artikel 7, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013, samt certificeringsorganernes opgaver, jf. artikel 9 i samme forordning. For desuden at sikre, at de attester og rapporter, der skal udarbejdes af certificeringsorganerne, er til støtte for Kommissionen ved regnskabsafslutningen, bør deres indhold specificeres.
- (6) For at sikre god forvaltning af de bevillinger, der er opført på EU's budget til Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (i det følgende benævnt »fondene«), bør betalingsorganerne føre separate regnskaber for udbetalinger fra og indtægter til de to fonde. Med henblik herpå bør betalingsorganerne i deres regnskab for hver fond særskilt anføre de udgifter og indtægter, der er afholdt eller oppebåret i henhold til artikel 4, stk. 1, og artikel 5 og 43 i forordning (EU) nr. 1306/2013, således at udgifterne og indtægterne kan sættes i relation til de midler, betalingsorganerne har fået stillet til rådighed over EU's budget.
- (7) Den fælles landbrugspolitik finansieres i euro, samtidig med at medlemsstater, som ikke har indført euroen, kan foretage betalinger i deres nationale valuta. For at alle udgifter og indtægter kan blive konsolideret, bør det derfor bestemmes, at de pågældende betalingsorganer kan anmelde udgifter og indtægter både i euro og i den valuta, som de er afholdt eller oppebåret i.
- (8) De udgifter, der som led i ELFUL medfinansieres over EU's budget og medlemsstaternes budgetter for at støtte udviklingen af landdistrikterne, er baseret på programmer, som er opdelt efter foranstaltninger, specifik bidragssats og fokusområde. I overensstemmelse med princippet om sund økonomisk forvaltning bør disse udgifter overvåges og bogføres på dette grundlag, så alle posteringer kan identificeres ud fra program, foranstaltning, specifikke bidragssatser og fokusområder. Dermed sikres, at det kan kontrolleres, om der er overensstemmelse mellem afholdte udgifter og de bevilgede finansielle midler. Det bør i den forbindelse præciseres, hvilke elementer betalingsorganerne skal tage hensyn til. Navnlig bør betalingsorganerne tydeligt og særskilt angive de offentlige midlers og EU-midlernes oprindelse i bogføringen i forbindelse med de udførte finansieringer. Desuden bør de beløb, der skal inddrives hos modtagerne, og de inddrevne beløb anføres med henvisning til de oprindelige posteringer.
- (9) Medlemsstaterne mobiliserer de nødvendige midler til EGFL-udgifterne som nævnt i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, før Kommissionen finansierer disse udgifter i form af godtgørelser af de afholdte udgifter. Alternativt modtager medlemsstaterne et forskud til dækning af ELFUL-udgifterne, som senere bliver reguleret ved den årlige regnskabsafslutning, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1306/2013. For at sikre sund forvaltning af pengestrømmene bør medlemsstaterne i forbindelse med disse månedlige godtgørelser indsamle de oplysninger, som er nødvendige for at påvise fuldstændigheden, nøjagtigheden og pålideligheden af de afholdte udgifter, og holde dem til rådighed for Kommissionen, efterhånden som udgifterne afholdes og indtægterne anvendes, eller sende dem til Kommissionen med regelmæssige mellemrum. Oplysningerne bør sendes til Kommissionen af medlemsstaterne med sådanne mellemrum, som passer til den måde, hver af fondene forvaltes på. Fremsendelse af oplysninger med disse mellemrum skal ske uden at tilsidesætte medlemsstaternes pligt til at indsamle oplysninger og stille dem til rådighed for Kommissionen for at muliggøre en passende overvågning af udgiftsudviklingen.

- (10) Betalingsorganernes almindelige forpligtelser til at føre regnskaber vedrører de data, som kræves til forvaltning og kontrol af EU's midler. Disse forpligtelser omfatter dog ikke krav i forbindelse med godtgørelse af udgifter og de oplysninger, som skal sendes til Kommissionen for at opnå denne godtgørelse. Det bør derfor præciseres, hvilke oplysninger og data om de udgifter, som skal finansieres af fondene, der skal sendes til Kommissionen med regelmæssige mellemrum. Kommissionen bør direkte og så effektivt som muligt kunne anvende de oplysninger, som medlemsstaterne sender den, til forvaltning af fondenes regnskaber og de dertil knyttede betalinger. I dette øjemed bør al udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen foregå elektronisk.
- (11) Ifølge artikel 102, stk. 1, første afsnit, litra c), i forordning (EU) nr. 1306/2013 skal udgiftsanmeldelser, der også har gyldighed som betalingsanmodninger, og som vedrører foranstaltninger i forbindelse med tiltag, der finansieres af fondene, sendes til Kommissionen ledsaget af de krævede oplysninger. For at medlemsstaterne og betalingsorganerne skal kunne udfærdige disse udgiftsanmeldelser efter harmoniserede regler, og for at Kommissionen skal kunne tage betalingsanmodningerne i betragtning, bør det fastsættes, på hvilke betingelser udgifterne kan finansieres over henholdsvis EGFL's og ELFUL's budget. Disse betingelser bør indeholde de nærmere regler for bogføring af indtægter og udgifter, navnlig formålsbestemte indtægter og eventuelle korrektioner, og for den faktiske anmeldelse af dem.
- (12) Når de samlede forudgående forpligtelser, der kan tillades ifølge artikel 170, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾, på grundlag af udgiftsanmeldelserne fra medlemsstaterne inden for rammerne af EGFL overskrider 75 % af bevillingerne i det igangværende regnskabsår, har Kommissionen pligt til at nedsætte disse beløb. I overensstemmelse med princippet om sund økonomisk forvaltning bør denne nedsættelse fordeles proportionalt mellem alle medlemsstater på grundlag af de udgiftsanmeldelser, de har sendt. For at fordele de disponible bevillinger ligeligt mellem medlemsstaterne bør det i så fald fastsættes, at de månedlige betalinger inden for rammerne af EGFL nedsættes med en procentdel pr. kapitel af de udgiftsanmeldelser, som hver medlemsstat har fremsendt, og at det restbeløb, der ikke blev udnyttet i en måned, genfordeles ved Kommissionens senere beslutninger om månedlige betalinger.
- (13) Efter at have truffet beslutning om de månedlige betalinger stiller Kommissionen de finansielle midler til rådighed for medlemsstaterne, der skal til for at dække de udgifter, som skal finansieres af fondene, i overensstemmelse med praktiske bestemmelser og på betingelser, som skal fastsættes på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne sender Kommissionen, og de informationssystemer, som Kommissionen indfører.
- (14) Det er en betingelse for godtgørelse af de udgifter til interventionsforanstaltninger, som betalingsorganerne har afholdt, at disse i deres udgiftsanmeldelser angiver de værdier og beløb, de har bogført i måneden efter den måned, som udgifterne til den offentlige oplagring vedrører. For at sikre, at godtgørelsesproceduren forløber smidigt, er det nødvendigt at specificere, hvordan disse oplysninger, der er nødvendige af hensyn til beregning af omkostninger og udgifter, skal anmeldes til Kommissionen.
- (15) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 skal regnskabet med offentlige interventionslagre gøre det muligt at verificere såvel de udbetalte EU-midler som status for interventionslagrene. Det bør med henblik herpå fastsættes, at betalingsorganerne særskilt fører et lagerregnskab og finansregnskaber, som indeholder de elementer, der er nødvendige til overvågning af lagrene og forvaltning af finansieringen af de udgifter og indtægter, som offentlige interventionsforanstaltninger medfører.
- (16) Med hensyn til offentlige interventionslagre er betalingsorganernes bogføring af de elementer, der vedrører mængder, værdier og visse gennemsnit, obligatorisk. Men under visse omstændigheder bør bestemte operationer og udgifter ikke bogføres eller bogføres efter bestemte regler. For at sikre ligebehandling og beskytte Unionens finansielle interesser bør sådanne omstændigheder specificeres, herunder de eventuelle ordninger, der måtte være for bogføring af operationer og udgifter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (17) Den dato, hvor de forskellige udgifts- og indtægtslementer, der knytter sig til interventionsforanstaltningerne i form af offentlig oplagring, bogføres, afhænger af arten af de tiltag, de vedrører, og kan fastlægges inden for rammerne af retsfor skrifterne for den relevante landbrugssektor. Det er i den sammenhæng nødvendigt at fastsætte en generel regel for de forskellige elementer, der skal bogføres den dato, hvor den materielle operation, som følger af interventionsforanstaltningen, og de særtilfælde, der skal tages i betragtning, finder sted.
- (18) Medlemsstaterne bør af hensyn til en sund økonomisk forvaltning forelægge Kommissionen et overslag over de beløb, som ELFUL mangler at finansiere i løbet af et regnskabsår for landbruget, og skøn over finansieringsanmodningerne for det følgende kalenderår. For at Kommissionen skal kunne opfylde sine forpligtelser, bør den have tilsendt de nødvendige oplysninger i tilstrækkelig god tid og i hvert fald to gange om året senest den 31. januar og 31. august.
- (19) I overensstemmelse med artikel 36, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1306/2013 skal der fastsættes frister for udarbejdelse af udgiftsanmeldelser for de foranstaltninger, der gennemføres under ELFUL. På grund af de særlige bogføringsregler, der gælder for ELFUL, udbetalingen af forfinansiering og finansieringen af foranstaltninger pr. kalenderår bør udgifterne anmeldes med en hyppighed, der er afpasset efter disse særlige omstændigheder.
- (20) Udvekslingen af oplysninger og dokumenter mellem medlemsstaterne og Kommissionen foregår normalt elektronisk eller i digital form, og det samme gælder, når medlemsstaterne sender Kommissionen oplysninger eller stiller oplysninger til rådighed for den. For at forbedre informationsudvekslingen i forbindelse med fondene og udvide brugen heraf blev der oprettet informationssystemer i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 883/2006. Sådanne systemer bør fortsat bruges og indføres i videre omfang, når medlemsstaterne er blevet underrettet via Komitéen for Landbrugsfondene.
- (21) Det er nødvendigt at foretage hyppige tilpasninger af disse informationssystemers databehandling og af den form og det indhold, som de dokumenter, der skal indsendes i henhold til forordning (EU) nr. 1306/2013, skal have, for at følge med udviklingen i de gældende retsfor skrifter eller forvaltningskravene. Der bør også fastlægges ensartede regler for præsentationen af de relevante dokumenter, som medlemsstaterne skal indsende. For at nå disse mål og forenkle procedurerne, og for at informationssystemerne hurtigt kan blive operationelle, bør dokumenternes form og indhold fastsættes på grundlag af standardiserede forlæg og protokoller, og det bør fastsættes, at Kommissionen tilpasser og ajourfører dem efter at have underrettet Komitéen for Landbrugsfondene.
- (22) I henhold til artikel 58 i forordning (EU) nr. 1306/2013 er medlemsstaterne via deres betalingsorganer ansvarlige for forvaltningen og kontrollen af, at udgifter, der afholdes i henhold til fondene, er lovlige. Dataene om finansielle transaktioner bør derfor meddeles eller indlæses i informationssystemerne og ajourføres under betalingsorganernes ansvar af betalingsorganerne selv eller de organer, som har fået overdraget denne opgave, eventuelt via det godkendte koordineringsorgan.
- (23) I forbindelse med visse dokumenter og erklæringer, der er omhandlet i artikel 102, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1306/2013 eller de af Kommissionens retsakter, der er vedtaget i henhold til denne artikel, kræves der en underskrift fra en bemyndiget person eller godkendelse fra en person i et eller flere af den pågældende procedures led. De informationssystemer, der bruges til at sende disse dokumenter, bør i de tilfælde gøre det muligt entydigt at identificere hver enkelt person og frembyde rimelige garantier for, at dokumenternes indhold ikke kan ændres, også for procedures forskellige led. Dette gælder især udgiftsanmeldelserne og forvaltningserklæringen, der vedlægges årsregnskaberne, jf. artikel 102, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. iii), i forordning (EU) nr. 1306/2013, og de dokumenter, der sendes elektronisk som led i disse procedurer.
- (24) I henhold til artikel 58, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. 1306/2013 er medlemsstaterne via deres betalingsorganer ansvarlige for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb inklusive renter. For at sikre en effektiv og korrekt anvendelse af disse bestemmelser bør der fastlægges harmoniserede regler for renter, som påhviler inddrivelsen af uretmæssigt udbetalte beløb. Uden at det berører artikel 54, stk. 3, første afsnit, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, kan medlemsstaterne opfylde deres forpligtelse til at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb på

forskellige måder. Uden at dette berører eventuelle andre håndhævelsesforanstaltninger i den nationale lovgivning, vil en omkostningseffektiv metode til inddrivelse af gæld være at modregne eventuelle udestående beløb i fremtidige betalinger til debitor, så snart gælden er blevet fastslået i overensstemmelse med den nationale lovgivning. Det bør derfor være obligatorisk for medlemsstaterne at anvende denne gældsinddrivelsesmetode, og der bør fastlægges fælles betingelser for anvendelsen af den.

- (25) Der bør fastsættes detaljerede bestemmelser om såvel den procedure for afslutning af regnskaber, der er fastsat i artikel 51 i forordning (EU) nr. 1306/2013, som den efterprøvende regnskabsafslutning, der er fastsat i artikel 52 i samme forordning, herunder en ordning, hvorved de beløb, der bliver resultatet, alt efter omstændighederne fratrækkes eller tillægges en af de efterfølgende betalinger til medlemsstaterne fra Kommissionen.
- (26) For at tage hensyn til regnskabsafslutningsproceduren i henhold til artikel 51 i forordning (EU) nr. 1306/2013 er det nødvendigt at fastlægge indholdet af betalingsorganernes årsregnskaber og en dato for de pågældende regnskabers og andre relevante dokumenters fremsendelse til Kommissionen. Den periode, hvor betalingsorganerne skal holde bilagene vedrørende samtlige udgifter og formålsbestemte indtægter til rådighed for Kommissionen, bør også klarlægges. Desuden bør det slås fast, at Kommissionen fastlægger form og indhold af de regnskabsoplysninger, som betalingsorganerne skal fremsende.
- (27) For at sikre, at regnskabsafslutningsproceduren i normale sager afsluttes inden for en rimelig frist, bør der fastlægges bestemte tidsperioder for de forskellige stadier af proceduren, som skal overholdes af Kommissionen og medlemsstaterne. Samtidig bør det dog være muligt for Kommissionen at forlænge disse tidsperioder, når det er nødvendigt set i lyset af, hvor kompleks den behandlede sag er. Den efterprøvende regnskabsafslutning skal give medlemsstaterne ret til kontradiktion og en korrekt vurdering af de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering af de relevante risici for fondene.
- (28) I overensstemmelse med artikel 59, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1306/2013 har medlemsstaterne pligt til at sikre det minimum af kontroller på stedet, der er nødvendige for at sikre en effektiv risikostyring. Imidlertid har medlemsstaterne tilladelse til på eget ansvar at nedsætte dette minimum af kontroller på stedet, når det er konstateret, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer korrekt, og fejlprocenten fortsat ligger på et acceptabelt niveau. Mens de nødvendige minimumsgrænser for kontroller på stedet er fastlagt i sektorlovgivningen for landbrug, bør der fastsættes ensartet horisontal lovgivning om muligheden for at sænke minimumsgrænsen for kontroller på stedet, som skal finde anvendelse på alle foranstaltninger, der finansieres af fondene, sammen med betingelserne herfor. Ud over denne horisontale lovgivning kan der i sektorlovgivningen for landbrug fastsættes yderligere regler.
- (29) Der bør endvidere fastsættes detaljerede regler for medlemsstaternes udførelse af kontrollen af transaktioner som anført i artikel 80 i forordning (EU) nr. 1306/2013, navnlig udvælgelsen af virksomheder, antal kontroller og tidsplanen for kontrollerne.
- (30) I overensstemmelse med kapitel III i afsnit V af forordning (EU) nr. 1306/2013 om kontrol af transaktioner skal medlemsstaterne sende Kommissionen en række meddelelser. Da standardiseringen af form og indhold af disse meddelelser letter brugen af dem og sikrer en ensartet tilgang, bør der fastlægges detaljerede regler for deres form og indhold. Desuden bør der fastlægges regler for opbevaring af forretningspapirer, for fælles aktioner vedrørende gensidig bistand som nævnt i artikel 83 i forordning (EU) nr. 1306/2013 samt for de særlige tjenester, der nævnes i artikel 85 i samme forordning.
- (31) I delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 er der fastlagt regler som supplement til de retlige rammer for sikkerhedsstillelser, navnlig for så vidt angår kravet om at stille en sikkerhed, betingelserne, der gælder for sikkerhedsstillelser, samt regler for, hvordan man stiller, frigiver og fortaber en sikkerhed. For at sikre ensartet anvendelse af disse regler bør der vedtages bestemmelser om form og procedurer for, hvordan man stiller og frigiver en sikkerhed, samt for informationsudveksling og de meddelelser, der er påkrævet i den forbindelse.

- (32) I overensstemmelse med afsnit VII, kapitel IV, i forordning (EU) nr. 1306/2013 om åbenhed har medlemsstaterne pligt til årligt at offentliggøre modtagerne af støtte fra fondene og bl.a. de støttebeløb, som hver modtager har fået udbetalt i henhold til hver af disse fonde. Til det formål og i overensstemmelse med artikel 111 i forordning (EU) nr. 1306/2013 bør denne offentliggørelses form fastlægges. Offentliggørelsen bør ikke være mere vidtgående, end det er nødvendigt, for at de pågældende målsætninger om åbenhed kan opfyldes.
- (33) Offentliggørelsen bør være i overensstemmelse med de oplysninger, som betalingsorganerne har i deres regnskaber og registre, og omhandle betalinger, der er modtaget det foregående regnskabsår. Oplysningerne bør præsenteres for offentligheden på en klar, harmoniseret og søgbar måde inden den 31. maj.
- (34) I henhold til artikel 111, stk. 1, første afsnit, litra c), i forordning (EU) nr. 1306/2013 skal de betalingsbeløb, som hver støttemodtager har fået for hver foranstaltning, som er finansieret af fondene, offentliggøres. Men for at sikre overholdelsen af pligten i artikel 112 i samme forordning er det også nødvendigt at fastsætte en tærskelværdi for, hvornår navnet på en støttemodtager ikke offentliggøres.
- (35) I overensstemmelse med artikel 111, stk. 1, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013 skal offentliggørelsen af modtagerne af støtte fra fondene vise den kommune, hvor støttemodtageren har hjemsted eller er registreret. Denne information bør også stilles til rådighed for støttemodtagere, som er fysiske personer, og hvis navne ikke skal offentliggøres ifølge artikel 112 i forordningen. Hvis offentliggørelsen imidlertid på grund af det begrænsede antal støttemodtagere, der har hjemsted eller er registreret i en given kommune, ville gøre det muligt at identificere en støttemodtager, som er en fysisk person, bør der fastlægges bestemmelser om, hvordan man undgår uforholdsmæssige og unødige krænkelser af privatlivets fred.
- (36) Oplysningerne bør offentliggøres på internettet i form af et søgeværktøj, som kan sikre, at den brede offentlighed vil være i stand til at holde sig underrettet. Søgeværktøjet bør gøre det muligt at søge på grundlag af visse kriterier, og resultaterne af søgningen bør præsenteres i en let tilgængelig form.
- (37) For at de gældende databeskyttelseskrav kan opfyldes, bør modtagerne af fondsmidler underrettes om offentliggørelsen af deres data, inden offentliggørelsen finder sted. Informationen bør gives til støttemodtagerne gennem støtteansøgningsformularerne, eller når der indhentes data. Hvad angår udgifter afholdt i regnskabsårene 2014 og 2015, bør modtagerne, såfremt der ikke findes tilgængelig information om støttemodtagerne på tidspunktet for indhentningen af personoplysninger, stadig holdes underrettet inden for en rimelig tidsfrist, inden offentliggørelse faktisk finder sted.
- (38) For at lette offentlighedens adgang til de offentliggjorte data bør medlemsstaterne oprette netsteder med information om modtagerne af støtte fra fondene og de tærskler, som er nævnt i artikel 112 i forordning (EU) nr. 1306/2013. På grund af de forskellige organisatoriske strukturer i medlemsstaterne bør disse bestemme, hvilket organ der skal have ansvaret for at etablere og vedligeholde netstedet og offentliggøre dataene. Kommissionen bør etablere et netsted, der indeholder links til medlemsstaternes netsteder.
- (39) Artikel 10 i denne forordning finder anvendelse på udgifter afholdt og formålsbestemte indtægter modtaget af medlemsstaterne fra den 16. oktober 2014 for at sikre kontinuitet i rapporteringen inden for samme regnskabsår.
- (40) For at sikre en sammenhængende behandling af de igangværende regnskabsafslutningsprocedurer er de i artikel 34, stk. 3 og 4, i denne forordning fastsatte tidsperioder ikke gældende for de procedurer, hvor den i artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 885/2006 omtalte meddelelse er sendt før den 1. januar 2015.
- (41) Eftersom kapitel IV i afsnit VII i forordning (EU) nr. 1306/2013 om åbenhed finder anvendelse på betalinger foretaget i regnskabsåret 2014 og frem, bør de relevante bestemmelser i denne forordning gælde for disse betalinger.

- (42) Med henblik på at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til gennemførelsen bør de fremsendte oplysninger i overensstemmelse med kolonne V1 og V2 i bilag II forelægges fra regnskabsåret 2016.
- (43) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Landbrugsfondene —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

BETALINGSORGANER OG ANDRE ORGANER

Artikel 1

Procedure for godkendelse af betalingsorganer

1. Medlemsstaterne udpeger en myndighed på ministerielt plan til at være ansvarlig for:
 - a) udstedelse, undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelse af betalingsorganer
 - b) udførelse af de opgaver, der overlades den kompetente myndighed under dette kapitel.
2. Den kompetente myndighed træffer en formel afgørelse om udstedelse eller — efter undersøgelse — om tilbagetrækning af godkendelsen af betalingsorganet på grundlag af en undersøgelse af godkendelseskriterierne jf. artikel 1, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 (»godkendelseskriterierne«). Den kompetente myndighed informerer straks Kommissionen om godkendelser og tilbagetrækninger af godkendelser.
3. Den kompetente myndighed udpeger et revisionsorgan til at foretage en undersøgelse før en godkendelse udstedes (forundersøgelse før godkendelse). Revisionsorganet skal være en revisionsmyndighed eller et andet offentligt eller privat organ eller en organisatorisk enhed hos en myndighed med de fornødne kompetencer og kvalifikationer og tilstrækkelig kapacitet til at foretage revisionsopgaver. Revisionsorganet skal være uafhængigt af det betalingsorgan, der skal godkendes.

Undersøgelsen (forundersøgelse inden godkendelse), som revisionsorganet udfører, omfatter navnlig:

- a) procedurer og systemer til anvisning og gennemførelse af betalinger
- b) opgavefordeling og den interne og eksterne kontrols tilstrækkelighed i forbindelse med transaktioner, som finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (i det følgende benævnt »fondene«)
- c) hvorvidt disse procedurer og systemer kan sikre Unionens budget, herunder risikobaserede foranstaltninger mod svig
- d) informationssystemernes sikkerhed
- e) regnskabsførelse.

Revisionsorganet udarbejder en rapport over det udførte revisionsarbejde, resultaterne af dette arbejde og sin vurdering af, om betalingsorganet opfylder godkendelseskriterierne. Rapporten forelægges den kompetente myndighed, som herefter udsteder godkendelsen, hvoraf det fremgår, at betalingsorganet opfylder godkendelseskriterierne.

4. Hvis den kompetente myndighed ikke mener, at betalingsorganet opfylder godkendelseskriterierne, meddeler den betalingsorganet, hvilke betingelser det skal opfylde for at opnå godkendelse.

Indtil de eventuelle nødvendige ændringer er foretaget for at opfylde sådanne specifikke kriterier, kan godkendelsen gives foreløbigt for en periode, der fastsættes under hensyn til, hvor alvorlige de konstaterede problemer er, dog højst 12 måneder. I behørigt begrundede tilfælde og efter anmodning fra den berørte medlemsstat kan Kommissionen forlænge denne periode.

5. De oplysninger, der er fastsat i artikel 102, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, meddeles straks efter, at betalingsorganet er godkendt for første gang, og under alle omstændigheder før nogen udgifter, som afholdes af det, debiteres fondene. Oplysningerne ledsages af erklæringer og dokumenter vedrørende:

- a) de opgaver, betalingsorganet har fået tildelt
- b) ansvarsfordelingen mellem betalingsorganets afdelinger
- c) betalingsorganets forbindelser med andre offentlige eller private organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af alle foranstaltninger, i forbindelse med hvilke de udgifter, som er afholdt af betalingsorganet, debiteres fondene
- d) procedurerne for modtagelse, kontrol og fastsættelse af ansøgninger fra støttemodtagere og for anvisning og betaling af samt regnskabsaflæggelse for udgifter
- e) bestemmelserne om informationssystemers sikkerhed
- f) rapporten om den forundersøgelse før godkendelse, som er foretaget af det i stk. 3 nævnte revisionsorgan.

6. Kommissionen underretter Komitéen for Landbrugsfondene om, hvilke betalingsorganer der er godkendt i hver medlemsstat.

Artikel 2

Fornyet undersøgelse af godkendelse

1. Den kompetente myndighed overvåger bestandig de betalingsorganer, som den har ansvaret for, bl.a. på grundlag af de attester og rapporter, som certificeringsorganet udarbejder i henhold artikel 9 i forordning (EU) nr. 1306/2013, og følger op på alle konstaterede mangler.

Hvert tredje år sender den kompetente myndighed en skriftlig rapport til Kommissionen om tilsynet med betalingsorganerne og overvågningen af deres aktiviteter. Rapporten skal indeholde en gennemgang af betalingsorganernes løbende overholdelse af godkendelseskriterierne sammen med et sammendrag af de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe manglerne. Den kompetente myndighed bekræfter, om det betalingsorgan, som den er ansvarlig for, fortsat opfylder godkendelseskriterierne.

2. Medlemsstaterne indfører et system, som sikrer, at alle oplysninger, som tyder på, at et betalingsorgan ikke opfylder godkendelseskriterierne, straks meddeles den kompetente myndighed.

3. Når den kompetente myndighed har fastslået, at et godkendt betalingsorgan ikke længere opfylder et eller flere af godkendelseskriterierne på en sådan måde, at det vil kunne hindre varetagelsen af de opgaver, der er fastlagt i artikel 1, stk. 1, i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014, tager den kompetente myndighed uden ophør betalingsorganets godkendelse op til fornyet undersøgelse. Den udarbejder en plan over foranstaltninger og frister med henblik på at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en periode, der skal fastlægges på grundlag af problemets omfang, og som ikke må overstige 12 måneder fra den dato, hvor godkendelsen tages op til fornyet undersøgelse. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen efter anmodning fra den pågældende medlemsstat forlænge denne periode.

4. Den kompetente myndighed informerer Kommissionen om sin beslutning om at tage et betalingsorgans godkendelse op til fornyet undersøgelse, om den plan, der er udarbejdet i henhold til stk. 3, og sidenhen om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af denne plan.

5. Hvis godkendelsen trækkes tilbage, godkender den kompetente myndighed straks et andet betalingsorgan, som opfylder de kriterier, der er angivet i artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013, for at sikre, at betalingerne til modtagerne ikke afbrydes.

6. Finder Kommissionen, at den kompetente myndighed ikke har opfyldt sin forpligtelse til at udarbejde en afhjælpningsplan i henhold til stk. 3, eller at betalingsorganet fortsat er godkendt uden at have gennemført en sådan plan fuldt ud i løbet af den fastsatte periode, anmoder Kommissionen den kompetente myndighed om at trække godkendelsen af betalingsorganet tilbage, medmindre de nødvendige ændringer foretages inden en frist, som Kommissionen fastsætter på grundlag af problemets omfang. I en sådan situation kan Kommissionen beslutte at søge at afhjælpe de resterende mangler ved anvendelse af den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure, jf. artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 3

Forvaltningserklæring

1. Den forvaltningserklæring, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, udarbejdes så betids, at certificeringsorganet kan afgive den udtalelse, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i samme forordning.

Forvaltningserklæringen udformes som fastsat i bilag I til nærværende forordning og kan behæftes med forbehold, som fastlægger omfanget af den potentielle økonomiske virkning. Hvis der er taget forbehold, skal erklæringen indeholde en afhjælpende handlingsplan og en nøjagtig tidsplan for gennemførelsen deraf.

2. Forvaltningserklæringen baseres på et effektivt tilsyn med det indførte forvaltnings- og kontrolsystem gennem hele året.

Artikel 4

Koordineringsorgan

1. Det koordineringsorgan, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013, fungerer som Kommissionens eneste kontaktorgan for den pågældende medlemsstat i alle spørgsmål af relevans for fondene, hvad angår:

- a) formidling af informationer og retningslinjer om betalingsorganernes funktion og drift til disse betalingsorganer og organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af sådanne retningslinjer, samt arbejdet til fremme af en harmoniseret anvendelse deraf
- b) fremsendelse til Kommissionen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7 og 102 i forordning (EU) nr. 1306/2013
- c) arbejdet med at holde alle de regnskabsoplysninger, der kræves til statistiske formål og kontrolformål, til rådighed for Kommissionen.

2. Et betalingsorgan kan fungere som koordineringsorgan, hvis de to arbejdsopgaver holdes adskilt.
3. I udøvelsen af sine opgaver kan koordineringsorganet efter nationale procedurer lade sig bistå af andre administrative organer eller tjenester, især organer eller tjenester med regnskabsmæssig eller teknisk ekspertise.
4. Fortroligheden, integriteten og disponibiliteten af alle elektroniske data, som koordineringsorganet er i besiddelse af, sikres ved foranstaltninger, der for det enkelte koordineringsorgan er tilpasset den administrative struktur og de personalemæssige og teknologiske forhold. Den finansielle og teknologiske indsats skal stå i et rimeligt forhold til de faktiske risici.
5. De meddelelser, der er fastsat i artikel 102, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, fremsendes, straks efter at koordineringsorganet er godkendt for første gang, og under alle omstændigheder før nogle udgifter, som det er ansvarligt for, debiteres fondene. De ledsages af godkendelsesdokumentet for organet og oplysninger om de betingelser vedrørende administration, regnskaber og intern kontrol, der knytter sig til organets virke.

Artikel 5

Godkendelse

1. Den kompetente myndighed udpeger det certificeringsorgan, der er omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1306/2013.
2. Certificeringsorganet tilrettelægger sit arbejde på en resultatorienteret og effektiv måde og udfører sine kontroller inden for en passende tidsramme, idet det tager hensyn til arten af transaktioner og tidsforbruget herved i det pågældende regnskabsår.
3. Den udtalelse, som certificeringsorganet skal udarbejde i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, skal udarbejdes årligt.

Udtalelsen baseres på det revisionsarbejde, der skal udføres i henhold til artikel 6 og 7 i nærværende forordning.

4. Certificeringsorganet udarbejder en rapport om sine resultater. Rapporten skal omfatte de opgaver, der er delegeret. Rapporten skal for den periode, som den omfatter, oplyse,

- a) om betalingsorganet opfyldte godkendelseskriterierne
- b) om betalingsorganets procedurer var af en sådan karakter, at der er rimelig vished for, at de udgifter, der debiteres fondene, blev afholdt i overensstemmelse med EU's regler, hvorved det sikres, at de underliggende transaktioner var lovlige og formelt rigtige, og at eventuelle henstillinger med henblik på forbedringer blev blevet fulgt op
- c) om de årsregnskaber, som er omhandlet i artikel 29 i nærværende forordning, var i overensstemmelse med betalingsorganets bøger og fortegnelser
- d) om oversigterne over udgifter og interventionstransaktioner var en retvisende, fuldstændig og nøjagtig fortegnelse over de transaktioner, der debiteres fondene
- e) om Unionens finansielle interesser var forsvarligt beskyttet, hvad angår udbetalte forskud, modtagne sikkerhedsstillelser, interventionslagre og beløb, der skal opkræves.

Rapporten skal indeholde oplysninger om revisionspersonalets antal og kvalifikationer, det udførte arbejde, antallet af undersøgte transaktioner, det pålideligheds- og korrekthedsniveau, der er opnået, eventuelle konstaterede svagheder, de fremsatte henstillinger om forbedring og det arbejde, der er udført såvel i certificeringsorganet som i andre revisionsorganer i og uden for betalingsorganet, og som helt eller delvis har dannet grundlag for den vished om de rapporterede transaktioner, som certificeringsorganet har opnået.

Artikel 6

Revisionsprincipper

1. Godkendelsesrevisionen udføres i overensstemmelse med internationalt godkendte revisionsstandarder.
2. Certificeringsorganet udarbejder en revisionsstrategi indeholdende anvendelsesområde, tidsplan og retning for godkendelsesrevisionen, revisionsmetoderne og metodologi for stikprøvekontrol. Der udarbejdes en revisionsplan for hvert revideret regnskabsår baseret på den anslåede revisionsrisiko. Certificeringsorganet fremsender revisionsstrategien og revisionsplanen til Kommissionen på dennes anmodning.
3. Det rimelige niveau af revisionssikkerhed, der skal opnås som resultat af revisionsarbejdet, sikres gennem vurderingen af kontrolsystemet, herunder efterprøvning af overholdelse og detaljeret efterprøvning af udgifterne, i form af kontrol af oplysninger og analyseprocedurer.
4. Kommissionen fastlægger retningslinjer, som bl.a. omfatter:
 - a) yderligere præcisering og vejledning vedrørende den godkendelsesrevision, som skal foretages
 - b) fastsættelse af det rimelige niveau af revisionssikkerhed, der skal opnås som resultat af revisionsarbejdet.

Artikel 7

Revisionsmetoder

1. De revisionsmetoder, der er relevante for godkendelsesrevisionen, defineres i den revisionsstrategi, som er fastsat i artikel 6, stk. 2.
2. For at nå målene for revisionen og muliggøre afgivelse af den udtalelse, der er fastlagt i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, skal der i revisionsarbejdet indgå systemrevision, detaljeret efterprøvning og kontrol af afstemninger af finansielle erklæringer og forvaltningserklæringer.
3. Detaljeret efterprøvning af udgifterne omfatter kontrol af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed hos de endelige støttemodtagere. Certificeringsorganet kan i den forbindelse ledsage betalingsorganet, når dette udfører sekundære kontroller på stedet. Certificeringsorganet må ikke ledsage betalingsorganet på dets første kontroller på stedet med undtagelse af situationer, hvor det ville være fysisk umuligt at foretage en fornyet kontrol af den oprindelige kontrol udført af betalingsorganet. For så vidt angår detaljeret efterprøvning, kan certificeringsorganerne anvende en integreret fremgangsmåde til stikprøvekontrol.
4. Kommissionen opstiller yderligere betingelser for og vejledning i udformning af revisionsprocedurer, integration af stikprøvekontrol, planlægning og udførelse af fornyet kontrol på stedet af transaktioner ved hjælp af de i artikel 6, stk. 4, fastlagte retningslinjer.

KAPITEL II

ØKONOMISK FORVALTNING AF FONDENE

AFDELING 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 8

Betalingsorganernes regnskab

1. Hvert betalingsorgan fører et regnskab, der udelukkende omfatter udgifter og indtægter som omhandlet i artikel 4, stk. 1, artikel 5 og artikel 43 i forordning (EU) nr. 1306/2013 og anvendelsen af de finansielle midler, det har fået stillet til rådighed til betaling af de tilsvarende udgifter. I dette regnskab skal der kunne skelnes mellem finansielle oplysninger for EGFL og ELFUL, og der skal kunne fremlægges separate finansielle oplysninger for hver af dem.

2. Betalingsorganerne i de medlemsstater, der ikke har indført euroen, fører et regnskab, hvor beløbene er udtrykt i den valuta, som udgifter er afholdt i og indtægter oppebåret i. For at alle deres udgifter og indtægter kan blive konsolideret, skal de dog kunne udlevere de tilsvarende beløb i national valuta og i euro.

3. For så vidt angår ELFUL, fører hvert betalingsorgan, der er udpeget til et program for udvikling af landdistrikterne, et regnskab, så alle posteringer kan identificeres for hvert program og hver foranstaltning. Regnskabet skal især indeholde følgende:

- a) de offentlige udgifter og EU's bidrag til hver foranstaltning
- b) de beløb, der skal inddrives hos modtagerne på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelighed
- c) de beløb, der er inddrevet med angivelse af den oprindelige postering.

AFDELING 2

EGFL-regnskaber

Artikel 9

Oplysninger, som medlemsstaterne skal stille til rådighed

Medlemsstaterne indsamler oplysninger om de samlede udgifter og formålsbestemte indtægter, der er afholdt eller oppebåret hver uge, og stiller dem til rådighed for Kommissionen på følgende betingelser:

- a) senest den tredje arbejdsdag i hver uge oplysninger om de samlede udgifter og formålsbestemte indtægter, der er afholdt eller oppebåret siden månedens begyndelse til slutningen af den foregående uge
- b) senest den tredje arbejdsdag i måneden, når ugen strækker sig over to måneder, oplysninger om de samlede udgifter og formålsbestemte indtægter, der er afholdt eller oppebåret i den foregående måned.

Artikel 10

Oplysninger, som medlemsstaterne skal indsende

1. I henhold til artikel 102, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. i) og ii), i forordning (EU) nr. 1306/2013 sender medlemsstaterne Kommissionen følgende oplysninger og dokumenter elektronisk på betingelserne i artikel 11 og 12 i nærværende forordning:

- a) senest den tredje arbejdsdag i hver måned oplysninger om de samlede udgifter og formålsbestemte indtægter, der er afholdt eller oppebåret i den foregående måned, på grundlag af det forlæg, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne gennem informationssystemerne, og alle oplysninger, der kan forklare mærkbare afvigelser mellem de overslag, der er udarbejdet i henhold til stk. 2, litra a), nr. iii), i denne artikel, og de udgifter og formålsbestemte indtægter, der er afholdt eller oppebåret

- b) senest den 12. i hver måned den udgiftsanmeldelse, der er nævnt i artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013. Meddelelsen om udgifter og formålsbestemte indtægter, der er afholdt eller oppebåret fra den 1. til den 15. oktober, indsendes dog senest den 27. oktober.

2. Den i stk. 1, litra b), nævnte udgiftsanmeldelse består af:

- a) en opgørelse, som hvert betalingsorgan har udarbejdet på grundlag af det forlæg, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne gennem informationssystemerne, over data opdelt efter kontoplanen for EU's budget efter udgifts- og indtægtstype og en mere detaljeret kontoplan, der stilles til rådighed for medlemsstaterne, og som omfatter:

i) de udgifter og formålsbestemte indtægter, der er afholdt eller oppebåret i løbet af den foregående måned

ii) de samlede udgifter og formålsbestemte indtægter, der er afholdt eller oppebåret fra regnskabsårets begyndelse til udgangen af den foregående måned

iii) overslagene over udgifter og formålsbestemte indtægter, som afhængigt af det enkelte tilfælde:

— alene vedrører den igangværende måned og de to følgende måneder

— vedrører den igangværende måned, de to følgende måneder og perioden indtil udgangen af regnskabsåret

iv) yderligere data om nødvendigt

- b) en sammenfattende oversigt, som medlemsstaten har udarbejdet på grundlag af det forlæg, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne gennem informationssystemerne, over de data, der omhandles i litra a), for alle dens betalingsorganer

c) regnskaber over udgifterne til og indtægterne fra offentlig intervention, jf. artikel 19, stk. 2.

3. Alle finansielle oplysninger, der kræves i henhold til denne artikel, meddeles i euro.

Artikel 11

Almindelige bestemmelser for anmeldelse af udgifter og formålsbestemte indtægter

1. De udgifter og formålsbestemte indtægter, som betalingsorganerne anmelder for en måned, skal svare til de betalinger og inkasseringer, der reelt har fundet sted i den måned, jf. dog de særlige bestemmelser for anmeldelser af udgifter og indtægter i forbindelse med offentlig oplagring i artikel 12.

Disse udgifter og indtægter bogføres på EGFL-budgettet for et regnskabsår N.

Dog gælder følgende:

- a) Udgifter, der kan betales, før bestemmelsen om, at de skal afholdes helt eller delvis af EGFL, tages i anvendelse, kan kun anmeldes:

— for den måned, hvor nævnte bestemmelse blev taget i anvendelse

eller

— for måneden, efter at nævnte bestemmelse blev taget i anvendelse.

- b) De formålsbestemte indtægter, som medlemsstaten skylder Kommissionen, skal anmeldes for den måned, hvor fristen for betaling af de tilsvarende beløb ifølge EU's retsfor skrifter udløber.
- c) De korrektioner, som Kommissionen træffer beslutning om i forbindelse med regnskabsafslutningen og den efterprø vende regnskabsafslutning, bliver af Kommissionen direkte fratrukket eller lagt til de månedlige betalinger, jf. artikel 33, stk. 2, eller artikel 34, stk. 8. Medlemsstaterne anfører dog korrektionerne i anmeldelsen for den måned, som korrektionerne foretages for.

2. Udgifterne og de formålsbestemte indtægter tages i betragtning den dato, hvor betalingsorganets konto er blevet debiteret eller krediteret. For betalinger kan den dato, hvor det pågældende organ har udstedt og sendt betalingsanvisningen til et pengeinstitut eller modtageren, dog tages i betragtning. Hvert enkelt betalingsorgan skal anvende den samme metode i hele regnskabsåret.

3. De udgifter og formålsbestemte indtægter, der anmeldes i henhold til stk. 1, kan indbefatte korrektioner af beløb, der er anmeldt for tidligere måneder i det samme regnskabsår.

Hvis korrektionerne af de formålsbestemte indtægter hos et betalingsorgan fører til, at der anmeldes negative formålsbestemte indtægter for en budgetpost, overføres de overskydende korrektioner til den følgende måned. De reguleres eventuelt ved regnskabsafslutningen for det pågældende år.

4. Betalingsordrer, der ikke er blevet udført, og betalinger, der er debiteret kontoen og derefter atter krediteret, fratrækkes udgifterne for den måned, hvor betalingsorganet får meddelelse om, at betalingen ikke er blevet foretaget eller er blevet annulleret.

5. Er betalinger, som skal erlægges af EGFL, belastet af fordringer, anses de med henblik på anvendelsen af stk. 1 for at være fuldt ud foretaget:

- a) på datoen for udbetalingen af det beløb, der endnu skyldes til støttemodtageren, hvis fordringen er mindre end den fastsatte udgift
- b) på modregningsdatoen, hvis udgiften er mindre end eller lig med fordringen.

6. De samlede data om udgifter og formålsbestemte indtægter, der kan konteres et bestemt regnskabsår, og som skal sendes til Kommissionen senest den 27. oktober, kan kun korrigeres i forbindelse med det årsregnskab, der skal forelægges Kommissionen i henhold til artikel 102, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. iii), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 12

Særlige bestemmelser for anmeldelse af udgifter til offentlig oplagring

1. Til udarbejdelse af anmeldelsen af udgifter til offentlig oplagring tages de foranstaltninger i betragtning, som er bogført ved udgangen af en given måned i betalingsorganets regnskab, og som har fundet sted fra begyndelsen af det bogføringsår, der er defineret i artikel 3, stk. 3, første afsnit, litra a), i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014, til udgangen af den nævnte måned.

2. Denne udgiftsanmeldelse omfatter de værdier og beløb, som er fastsat i henhold til artikel 17 og 18 i nærværende forordning og artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 906/2014 ⁽¹⁾, og som betalingsorganerne har bogført i løbet af den måned, der følger efter den måned, som foranstaltningerne vedrører.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 906/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår offentlige interventionsudgifter (se side 1 i denne EUT).

Dog gælder følgende:

- a) Værdier og beløb vedrørende foranstaltninger, der er gennemført i september, bogfører betalingsorganerne senest den 15. oktober.
- b) De samlede nedskrivninger, jf. artikel 3, stk. 1, litra e), i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014, bogføres på den dato, som er fastsat i beslutningen herom.

Artikel 13

Kommissionens betalingsbeslutning

1. På grundlag af de data, der indsendes i henhold til artikel 10, stk. 1, litra b), i nærværende forordning, træffer Kommissionen beslutning om og foretager de månedlige betalinger i henhold til artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013, idet der dog kan foretages korrektioner ved senere beslutninger, jf. artikel 51 og 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 og under hensyntagen til nedsættelser og suspensioner i henhold til artikel 41 i nævnte forordning.
2. Hvis de samlede udgifter, som medlemsstaterne har anmeldt for det følgende regnskabsår, overstiger tre fjerdedele af det løbende regnskabsårs samlede bevillinger, indgås de forudgående forpligtelser, der omhandles i artikel 170, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, og de tilsvarende månedlige betalinger erlægges, proportionalt med udgifts-anmeldelserne indtil 75 % af det løbende regnskabsårs bevillinger. Kommissionen genfordeler det restbeløb, medlemsstaterne ikke har fået godtgjort, ved beslutningerne om senere godtgørelser.

Artikel 14

Tilrådighedsstillelse af midler for medlemsstaterne

1. Når Kommissionen har truffet beslutning om de månedlige betalinger, stiller den inden for rammerne af budgetbevillingerne de finansielle midler til rådighed for medlemsstaterne, der skal til for at dække de udgifter, som skal finansieres af EGFL, med fradrag af det beløb, som svarer til de formålsbestemte indtægter, på den konto, som hver medlemsstat har åbnet.

Hvis fratrækningen af de formålsbestemte indtægter i de udbetalinger, som Kommissionen skal foretage, resulterer i et negativt beløb for en medlemsstat, overføres de overskydende negative beløb til de følgende måneder.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen betegnelse og nummer på den konto, som er nævnt i stk. 1, i det format, som Kommissionen har stillet til deres rådighed.

Artikel 15

Fremsendelse af oplysninger i forbindelse med offentlig intervention

1. Betalingsorganerne fremsender til Kommissionen:
 - a) efter anmodning fra Kommissionen de dokumenter og oplysninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 7, i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 og de supplerende nationale administrative bestemmelser, der er vedtaget med henblik på anvendelse og forvaltning af interventionsforanstaltningerne
 - b) på den dag, som er bestemt i artikel 10, stk. 1, litra b), i nærværende forordning, oplysningerne om offentlig oplagring på grundlag af det forlæg, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne gennem informationssystemerne.
2. De relevante informationssystemer, der er nævnt i artikel 24, anvendes til at foretage anmeldelser og informationsudveksling og udarbejde dokumenter vedrørende udgifter til offentlig intervention.

Artikel 16

Indholdet i de regnskaber over offentlig oplagring, som betalingsorganerne skal føre

1. Lagerregnskaberne, der omhandles i artikel 3, stk. 3, første afsnit, litra a), i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014, indeholder følgende kategorier af elementer vist særskilt:

- a) konstaterede produktmængder ved indlagring og udlagring med eller uden fysisk flytning
- b) mængder, der er anvendt til gratis uddeling i henhold til Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede og bogført i henhold til artikel 4, stk. 3, i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014, med særskilt angivelse af mængder, der overføres til en anden medlemsstat
- c) mængder, der er gjort til genstand for prøveudtagning, med særskilt angivelse af prøveudtagninger foretaget af køberne
- d) mængder, der efter besigtigelse som led i den årlige beholdningsopgørelse eller i forbindelse med kontrol efter interventionsovertagelsen ikke længere kan ompakkes, og som gøres til genstand for underhåndssalg
- e) mængder, der mangler af identificerbare eller ikke-identificerbare årsager, herunder mankoer svarende til lovlige tolerancer
- f) forringede mængder
- g) overskudsmængder
- h) mankoer, der overskrider tolerancerne
- i) indlagrede mængder, som viser sig ikke at opfylde betingelserne, og hvis overtagelse derfor afvises
- j) oplagrede nettomængder ved udgangen af hver måned eller ved bogføringsårets udgang, som overføres til den følgende måned eller det følgende bogføringsår.

2. Regnskaberne, der omhandles i artikel 3, stk. 3, første afsnit, litra a), i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014, indeholder følgende:

- a) værdien af de mængder, der er omhandlet i stk. 1, litra a), i denne artikel, med særskilt angivelse af værdien af de købte mængder og de solgte mængder
- b) den regnskabsmæssige værdi af de mængder, der er anvendt eller overtaget i henhold til den ordning for gratis uddeling, der er omhandlet i stk. 1, litra b), i denne artikel
- c) de finansieringsomkostninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014
- d) de udgifter til fysiske foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b) og c), i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014

- e) beløb som følge af nedskrivninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra e), i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014
- f) beløb, der er opkrævet eller inddrevet hos sælgere, købere og oplagringsvirksomheder, med undtagelse af de beløb, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, i nærværende forordning
- g) beløb hidrørende fra underhåndssalg foretaget efter den årlige beholdningsopgørelse eller efter kontrollen, når produkterne er overtaget på interventionslagrene
- h) tab og gevinster i forbindelse med udlagring af produkter under hensyn til de i litra e) i dette stykke omhandlede nedskrivninger
- i) andre debet- og kreditelementer, bl.a. svarende til de mængder, der er omhandlet i stk. 1, litra c)-g), i denne artikel
- j) den gennemsnitlige regnskabsmæssige værdi, alt efter omstændighederne udtrykt i ton eller hektoliter.

Artikel 17

Bogføring af offentlig intervention

1. De elementer, der er omhandlet i artikel 16, bogføres med de mængder, værdier, beløb og gennemsnit, som betalingsorganerne rent faktisk har konstateret, eller med værdier og beløb beregnet på grundlag af de faste beløb, som Kommissionen har fastsat.
2. De konstateringer og beregninger, der er omhandlet i stk. 1, foretages med forbehold af, at følgende regler efterleves:
 - a) Udlagringsomkostninger for mængder, hvor der er konstateret mangler eller forringelser i henhold til reglerne i bilag VI og VII til delegeret forordning (EU) nr. 906/2014, medregnes kun med de mængder, der rent faktisk er solgt og udlagret.
 - b) Mængder, der er registreret som mankoer ved en overførsel mellem medlemsstater, betragtes ikke som indlagrede i bestemmelsesmedlemsstaten, og der indrømmes ingen faste indlagringsomkostninger.
 - c) Ved transport eller overførsel medregnes de ind- og udlagringsomkostninger, der fastsættes som et fast beløb med henblik herpå, medmindre de pågældende omkostninger ifølge EU-reglerne anses for at udgøre en integrerende del af transportomkostningerne.
 - d) Medmindre EU-reglerne indeholder særlige bestemmelser, medregnes beløb hidrørende fra salg af forringede produkter og eventuelle andre beløb, som er modtaget i den sammenhæng, ikke i EGFL's regnskab.
 - e) Eventuelt fastlagte overskudsmængder bogføres med et negativt beløb under mankoerne i lageropgørelsen og -bevægelserne. Disse mængder medregnes ved fastlæggelsen af de mængder, der overstiger tolerancen.
 - f) Andre stikprøver end dem, der tages af køberne, bogføres i overensstemmelse med punkt 2, litra a), i bilag VII til delegeret forordning (EU) nr. 906/2014.
3. Korrektioner, som Kommissionen foretager vedrørende de elementer, der er omhandlet i artikel 16, for det igangværende bogføringsår, meddeles Komitéen for Landbrugsfondene. De kan meddeles medlemsstaterne i forbindelse med en beslutning om månedlig betaling eller, dersom en sådan ikke træffes, beslutningen om regnskabsafslutning. Betalingsorganerne bogfører dem på de betingelser, der er fastsat i nævnte beslutning.

*Artikel 18***Datoer for bogføring af indtægter og udgifter og varebevægelser vedrørende offentlig intervention**

1. De forskellige udgifts- og indtægtsposter bogføres den dato, hvorpå den fysiske foranstaltning i henhold til den offentlige intervention finder sted, og ved anvendelse af den valutakurs, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014.

Dog anvendes følgende datoer i nedenstående tilfælde:

- a) datoen for modtagelsen af modtagne eller inddrevne beløb, jf. artikel 16, stk. 2, litra f) og g), i nærværende forordning
 - b) datoen for den faktiske betaling af omkostningerne ved materielle operationer, når disse omkostninger ikke er dækket af faste beløb.
2. De forskellige elementer, der vedrører fysisk flytning af produkterne og forvaltning af lagrene, bogføres på den dato, hvor den materielle operation som følge af interventionsforanstaltningen finder sted.

Dog anvendes følgende datoer i nedenstående tilfælde:

- a) datoen for betalingsorganets overtagelse af varer i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, og artikel 33 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1272/2009 ⁽¹⁾ vedrørende mængder, der overtages til offentlig oplagring uden ændring af oplagringssted
- b) datoen for konstateringen af de faktiske omstændigheder, for så vidt angår mankoer eller forringede mængder og overskudsmængder
- c) datoen for den faktiske udlagring af produkterne, for så vidt angår underhåndssalg af produkter, som det ikke længere er muligt at ompakke efter besigtigelse som led i den årlige beholdningsopgørelse eller i forbindelse med kontrol efter interventionsovertagelsen, og som forbliver på lageret
- d) den sidste dag i regnskabsåret for eventuelle tab, der overstiger den tolerance, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014.

*Artikel 19***Beløb finansieret i henhold til offentlig intervention**

1. Det beløb, der skal finansieres i henhold til interventionsforanstaltningerne, der er nævnt i artikel 2 i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014, bestemmes på grundlag af de regnskaber, der er udarbejdet og ført af betalingsorganerne i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, første afsnit, litra a), i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014, og hvor de forskellige indtægts- og udgiftsposter, som er nævnt i artikel 16 i nærværende forordning, er henholdsvis krediteret og debiteret, idet der tages hensyn i nødvendigt omfang til de udgiftsbeløb, der er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug.

2. Betalingsorganerne, og hvis nødvendigt koordineringsorganerne, sørger for hver måned og hvert år til Kommissionen på grundlag af de forlæg, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne gennem informationssystemerne, elektronisk at overføre de oplysninger, der er nødvendige i forbindelse med finansieringen af offentlige oplagringsudgifter, og de regnskaber, der viser udgifter og indtægter vedrørende offentlig oplagring i form af tabeller (P-STO-tabeller), inden den dag, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, litra b), og inden den dato, der er fastsat i artikel 30, stk. 2.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1272/2009 af 11. december 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår opkøb og salg af landbrugsprodukter ved offentlig intervention (EUT L 349 af 29.12.2009, s. 1).

Artikel 20

Anmeldelser af udgifter og indtægter vedrørende offentlig intervention

1. EGFL-finansieringen i henhold til de interventionsforanstaltninger, der er nævnt i artikel 2 i delegeret forordning (EU) nr. 906/2014, skal være lig med udgiften, som er beregnet på grundlag af oplysninger fra betalingsorganet, efter fradrag af eventuelle indtægter, der er genereret af interventionsforanstaltningerne, valideret af det informationssystem, som Kommissionen har oprettet, og medtaget af betalingsorganet i dets udgiftsanmeldelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 12 i denne forordning.

2. Beløb, der er inddrevet i henhold til artikel 54 i forordning (EU) nr. 1306/2013, og beløb modtaget eller inddrevet fra sælgere, købere og oplagringsvirksomheder, som opfylder de kriterier, der er fastlagt i artikel 43 i samme forordning, skal anmeldes til EGFL-budgettet i henhold til de betingelser, som er fastlagt i artikel 10, stk. 2, litra a), i nærværende forordning.

AFDELING 3

ELFUL-regnskaber

Artikel 21

Prognose for finansieringsbehov

For hvert program for udvikling af landdistrikterne som nævnt i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽¹⁾ og i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1), første afsnit, litra c), nr. ii), i forordning (EU) nr. 1306/2013 sender medlemsstaterne to gange årligt, dvs. senest den 31. januar og den 31. august, Kommissionen deres overslag over de beløb, der skal finansieres af ELFUL for det igangværende regnskabsår. Desuden sender medlemsstaterne et ajourført overslag over deres finansieringsbehov for det følgende regnskabsår.

Disse overslag og de ajourførte overslag sendes ved hjælp af strukturerede data gennem informationssystemet SFC2014 som fastsat i kapitel I i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 184/2014 ⁽²⁾.

Artikel 22

Udgiftsanmeldelser

1. Betalingsorganerne anmelder udgifter for hvert program for udvikling af landdistrikterne som nævnt i artikel 6 i forordning (EU) nr. 1305/2013.

For hver foranstaltning til udvikling af landdistrikterne specificerer betalingsorganerne i en udgiftsanmeldelse følgende:

- a) de refusionsberettigede offentlige udgifter, hvortil betalingsorganet reelt har betalt den tilsvarende støtte fra ELFUL i hver af den referenceperiode, der er angivet i stk. 2 i denne artikel
- b) de yderligere oplysninger om finansielle instrumenter, der omhandles i del II, afsnit IV, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 184/2014 af 25. februar 2014 om vilkår og betingelser for det elektroniske system til udveksling af data mellem medlemsstaterne og Kommissionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, og om nomenklaturen for interventionskategoriernes støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling under målet om europæisk territorielt samarbejde, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde (EUT L 57 af 27.2.2014, s. 7).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

c) de yderligere oplysninger om forskud udbetalt til støttemodtagere som omhandlet i artikel 75, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013

d) det inddrevne beløb i den igangværende periode jf. stk. 2 i denne artikel.

2. Når Kommissionen har godkendt programmerne for udvikling af landdistrikterne, sender medlemsstaterne i henhold til artikel 102, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. i), i forordning (EU) nr. 1306/2013 Kommissionen deres udgiftsanmeldelser inden følgende frister:

a) senest den 30. april for udgifter for perioden fra den 1. januar til den 31. marts

b) senest den 31. juli for udgifter for perioden fra den 1. april til den 30. juni

c) senest den 10. november for udgifter for perioden fra den 1. juli til den 15. oktober

d) senest den 31. januar for udgifter for perioden fra den 16. oktober til den 31. december.

Alle udgifter betalt af betalingsorganerne til støttemodtagerne i overensstemmelse med artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013 forud for godkendelsen af et program for udvikling af landdistrikterne jf. artikel 6 i forordning (EU) nr. 1305/2013 afholdes dog på medlemsstaternes ansvar og anmeldes til Kommissionen i den første udgiftsanmeldelse efter vedtagelsen af dette program. Samme regel finder tilsvarende anvendelse, hvis der er foretaget en ændring af et program for udvikling af landdistrikterne jf. artikel 11 i forordning (EU) nr. 1305/2013.

3. Betalingsorganerne skal foretage udgiftsanmeldelserne i form af strukturerede data for programmerne for udvikling af landdistrikterne i informationssystemet SFC2014 som fastsat i kapitel I i gennemførelsesforordning (EU) nr. 184/2014.

4. I tilfælde, hvor Kommissionen kræver yderligere overvågning pga. manglende eller uklare oplysninger eller som følge af en uenighed, divergerende fortolkninger eller uoverensstemmelser om en udgiftsanmeldelse for en referenceperiode, som bl.a. skyldes manglende indsendelse af de oplysninger, der kræves i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og de retsakter fra Kommissionen, der er vedtaget i medfør af nævnte forordning, eller som følge af alvorlige tegn på, at udgifterne i en udgiftsanmeldelse kan være påvirket af uregelmæssigheder, eller at forvaltnings- og kontrolsystemet for udvikling af landdistrikter kan fungere mangelfuldt, skal medlemsstaten, efter anmodning fra Kommissionen, indgive yderligere oplysninger inden for en frist, som fastsættes i nævnte anmodning, alt efter hvor alvorligt problemet er.

Den betalingsfrist, der er fastsat for mellemliggende betalinger i artikel 36, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1306/2013, kan afbrydes for hele eller en del af det beløb, som der anmodes om betaling af, fra det tidspunkt, anmodningen om oplysninger sendes, indtil de ønskede oplysninger modtages, dog ikke senere end den maksimale periode, der er fastlagt i artikel 83, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Hvis den pågældende medlemsstat undlader at besvare anmodningen om yderligere oplysninger inden for den frist, som blev fastsat i anmodningen, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller antyder, at der er tale om manglende overholdelse af de gældende regler eller om misbrug af EU-midler, kan Kommissionen suspendere eller nedsætte betalinger i overensstemmelse med artikel 41 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

5. De udgifter, der anmeldes for en periode, kan indbefatte korrektioner af beløb, der er anmeldt for tidligere anmeldelsesperioder i det samme regnskabsår for landbruget.

Korrektion af udgifter og formålsbestemte indtægter, der kan konteres det regnskabsår, som ikke er anført i udgifts-anmeldelserne nævnt i stk. 2, litra a), b) og c), og som skal sendes til Kommissionen, kan kun foretages i forbindelse med det årsregnskab, der skal forelægges Kommissionen i henhold til artikel 102, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. iii), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 23

Beregning af det beløb, der skal betales

1. EU's bidrag, der skal betales til dækning af de refusionsberettigede offentlige udgifter, beregnes for hver foranstaltning og hver referenceperiode på grundlag af finansieringsplanen, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra h), i forordning (EU) nr. 1305/2013, som var i kraft den første dag af den pågældende periode. Beregningen omfatter de korrektioner af EU's bidrag, som er anmeldt i udgiftsanmeldelsen for den pågældende periode.
2. Overstiger de samlede EU-bidrag, der er udbetalt til programmet for udvikling af landdistrikter, det samlede beløb, der er programmeret til en foranstaltning til udvikling af landdistrikter, begrænses det beløb, der skal betales, til det beløb, som er programmeret for den pågældende foranstaltning, jf. dog loftet i artikel 34, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013. Ethvert EU-bidrag, der udelukkes som følge heraf, kan udbetales senere på betingelse af, at medlemsstaten har forelagt en tilpasset finansieringsplan, som Kommissionen har godkendt.
3. Kommissionen indbetaler EU-bidraget på den konto eller de konti, som hver medlemsstat har åbnet, hvis der er budgetmidler til rådighed.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen kontobetegnelse og -nummer i det format, som Kommissionen har stillet til deres rådighed.

AFDELING 4

Fælles bestemmelser for EGFL og ELFUL

Artikel 24

Elektronisk udveksling af oplysninger og dokumenter

1. Kommissionen definerer informationssystemer, så der elektronisk kan udveksles dokumenter og oplysninger mellem den og medlemsstaterne som led i den fremsendelse og indhentning af oplysninger, som skal finde sted i henhold til artikel 102 i forordning (EU) nr. 1306/2013 og de fornødne gennemførelsesbestemmelser hertil. Den underretter medlemsstaterne om de almindelige betingelser for indførelsen af disse systemer i Komitéen for Landbrugsfondene.
2. Informationssystemerne nævnt i stk. 1 kan især bruges til at behandle følgende:
 - a) de data, der er nødvendige for de finansielle transaktioner, navnlig dem, der vedrører betalingsorganernes måneds- og årsregnskaber, udgifts- og indtægtsanmeldelser og fremsendelsen af de oplysninger og dokumenter, som er nævnt i artikel 3 i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 og artikel 10, 11, 14, 15, 19, 20, 23 og 29 i nærværende forordning
 - b) dokumenter af fælles interesse, som gør det muligt at overvåge måneds- og årsregnskaber og få indblik i de oplysninger og dokumenter, som betalingsorganerne skal stille til rådighed for Kommissionen
 - c) EU-bestemmelser og retningslinjer fra Kommissionen til de myndigheder, der i henhold til forordning (EU) nr. 1306/2013 er godkendt og udpeget til at forestå finansieringen af den fælles landbrugspolitik, og retningslinjer for harmoniseret anvendelse af de pågældende retsfor skrifter.
3. Formen og indholdet af de dokumenter, der omhandles i artikel 10, 19, 20 og 23 samt artikel 30, stk. 1, litra a), b) og d), fastlægges ved hjælp af forlæg, som stilles til rådighed af Kommissionen for medlemsstaterne gennem informations-systemer.

Kommissionen tilpasser og ajourfører forlæggene efter at have informeret Komitéen for Landbrugsfondene herom.

4. De informationssystemer, der er nævnt i stk. 1, kan indeholde de værktøjer, der er nødvendige for, at Kommissionen kan registrere data og forvalte regnskaberne for fondene, og de værktøjer, der er nødvendige for beregning af de faste udgifter eller de udgifter, som kræver anvendelse af ensartede metoder, navnlig i forbindelse med finansielle omkostninger og nedskrivninger.

5. Dataene om de finansielle transaktioner meddeles, indlæses og ajourføres i de informationssystemer, der er omhandlet i stk. 1, under betalingsorganernes ansvar af betalingsorganerne selv eller af organer, som får denne opgave overdraget, eventuelt via de godkendte koordineringsorganer, jf. artikel 7, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

6. Hvis der i forbindelse med et dokument eller en procedure, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1306/2013 eller i de retsakter, som Kommissionen har vedtaget i medfør heraf, kræves en underskrift fra en bemyndiget person eller godkendelse fra en person i et eller flere af procedurens led, skal de informationssystemer, der bruges til at sende sådanne dokumenter, gøre det muligt entydigt at identificere hver enkelt person og frembyde rimelige garantier for, at dokumenternes indhold ikke kan ændres, også for procedurens forskellige led, i overensstemmelse med EU-retsforordningerne. Hvad angår de udgiftsanmeldelser og den forvaltningserklæring, der vedlægges årsregnskaberne, jf. artikel 102, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. i) og iii), i forordning (EU) nr. 1306/2013, skal de dokumenter, som sendes elektronisk, også opbevares i deres originale form af betalingsorganerne eller også de koordineringsorganer, som er godkendt i henhold til artikel 7, stk. 2 og 4, i samme forordning.

7. Elektroniske og digitale dokumenter skal opbevares i hele den periode, som er fastsat i artikel 32 i nærværende forordning.

8. I tilfælde af eventuelle funktionsfejl i et informationssystem eller en ustabil forbindelse kan medlemsstaten med Kommissionens forudgående godkendelse sende dokumenterne i en anden form, som Kommissionen fastsætter betingelserne for.

Artikel 25

Suspendering af betalingen i tilfælde af sen indsendelse

I de gennemførelsesretsakter, hvori der fastlægges månedlige udbetalinger jf. artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013 eller mellemliggende betalinger jf. artikel 36 i samme forordning, tages der hensyn til den suspendering af betalinger, der er fastsat i henhold til artikel 42 i samme forordning.

Artikel 26

Erhvervelse af satellitbilleder

1. Med henblik på artikel 21 i forordning (EU) nr. 1306/2013 skal hver medlemsstat informere Kommissionen inden 1. november hvert år:

a) om den ønsker, at Kommissionen erhverver de satellitbilleder, der er nødvendige for dens kontrolprogram og/eller dens kvalitetskontrol af systemet til identifikation af parceller

b) om det område, der skal kontrolleres, og antallet af planlagte kontrolområder.

2. Medlemsstater, der anmoder Kommissionen om at optage satellitbillederne, skal i samarbejde med Kommissionen og inden 15. januar efter meddelelsen af de i stk. 1 nævnte oplysninger færdiggøre de områder, der skal dækkes, og tidsplanen for optagelse af disse billeder.

3. Kommissionen skal gratis stille de satellitbilleder, den har erhvervet, til rådighed for medlemsstaternes befuldmægtigede repræsentanter. Disse repræsentanter skal overholde de ophavsretlige regler, der er fastsat i kontrakterne med leverandørerne, og returnere billederne efter endt arbejde.

4. Hvis det samlede antal anmodninger, som medlemsstaterne modtager, overstiger det budget, som er til rådighed for anvendelse af artikel 21 i forordning (EU) nr. 1306/2013, træffer Kommissionen afgørelse om at begrænse det antal satellitbilleder, der skal leveres, idet den bestræber sig på at udnytte de tilgængelige ressourcer så effektivt som muligt.

KAPITEL III

REGNSKABSAFSLUTNING

AFDELING 1

Inddrivelse af gæld

Artikel 27

Renter på inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb

1. Medmindre andet er angivet i sektorlovgivningen om landbruget, beregnes renten på de uretmæssigt udbetalte beløb, der skal inddrives som følge af uregelmæssigheder eller forsømmeligheder, for perioden mellem udløbet af den betalingsfrist, der er oplyst til støttemodtageren i opkrævningen, og datoen for tilbagebetalingen eller fradraget. Betalingsfristen må ikke være mere end 60 dage efter opkrævningen.

2. Den rentesats, der anvendes, må under ingen omstændigheder være lavere end den rentesats, der er fastsat ved national lov i forbindelse med inddrivelse af sammenlignelige uretmæssigt udbetalte beløb eller fordringer.

Artikel 28

Inddrivelse ved modregning

Uanset eventuelle andre nationale håndhævelsesforanstaltninger modregner medlemsstaterne en eventuel udestående gæld for en modtager, der er fastslået i overensstemmelse med den nationale lovgivning, i en eventuel fremtidig betaling, som skal foretages af det betalingsorgan, der er ansvarlig for inddrivelsen af gæld fra den samme modtager.

AFDELING 2

Afslutning

Artikel 29

Årsregnskabernes indhold

De årsregnskaber, der er omhandlet i artikel 102, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. iii), i forordning (EU) nr. 1306/2013, omfatter:

- a) de formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i artikel 43 i samme forordning
- b) udgifterne for EGFL efter fradrag af eventuelle uretmæssigt udbetalte beløb, der endnu ikke er inddrevet ved udgangen af regnskabsåret, bortset fra de beløb, der er omhandlet i litra f) i denne artikel, herunder eventuelle påløbne renter, opdelt på konti og underkonti på EU-budgettet
- c) udgifterne for ELFUL angivet i program, foranstaltning og specifik bidragssats. Den årlige udgiftsoversigt skal også indeholde oplysninger om de inddrevne beløb. Når et program er afsluttet, vil eventuelle uretmæssigt udbetalte beløb, der endnu ikke er inddrevet, bortset fra de beløb, der er omhandlet i litra f) i denne artikel, herunder eventuelle påløbne renter, blive fratrukket udgifterne for det pågældende regnskabsår

- d) en tabel over forskelle, fordelt på konti og underkonti eller for ELFUL's vedkommende på program, foranstaltning, specifik bidragssats og fokusområde, mellem de udgifter og de formålsbestemte indtægter, der er anmeldt i årsregnskabet, og dem, der er anført for samme periode i de dokumenter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra b), i denne forordning hvad angår EGFL, og forordningens artikel 22, stk. 2, for ELFUL's vedkommende, ledsaget af en redegørelse for hver forskel
- e) særskilt de finansielle byrder, der påhviler henholdsvis den berørte medlemsstat og EU i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, første afsnit, og artikel 54, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013
- f) tabellen over uretmæssigt udbetalte beløb, der stadig skal inddrives ved regnskabsårets udgang, og som skyldes uregelmæssigheder som defineret i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾, herunder eventuelle sanktioner, som er fastsat i unionsreglerne for de enkelte sektorer, og påløbne renter, efter det forlæg, der er fastsat i bilag II til denne forordning
- g) et uddrag fra debitorbogholderiet af de beløb, der skal inddrives og krediteres enten EGFL eller ELFUL, bortset fra de beløb, der er omhandlet i litra b), c) og f) i denne artikel, herunder eventuelle sanktioner og påløbne renter, efter det forlæg, der er fastsat i bilag III til denne forordning
- h) en oversigt over interventionerne og en liste over lagerbeholdninger og oplagingssteder ved regnskabsårets afslutning
- i) bekræftelse af, at udgifter, formålsbestemte indtægter og oplysninger om alle lagerbevægelser på interventionslagre opbevares i betalingsorganets registre og regnskaber
- j) ultimosaldoen ved regnskabsårets afslutning for uudnyttede/uafsluttede kumulerede forskud udbetalt af medlemsstaterne til støttemodtagerne, fordelt for EGFL's vedkommende på foranstaltning og for ELFUL's vedkommende på program med angivelse af de finansielle instrumenter for hvert program. Angående de finansielle instrumenter vedrører ultimosaldoen beløb, som Kommissionen har udbetalt, og som hverken er blevet anvendt af medlemsstaterne til udbetaling til de endelige modtagere eller forpligtet til garantikontrakter i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Artikel 30

Videregivelse af oplysninger

1. Med henblik på den regnskabsafslutning, der er omhandlet i artikel 51 i forordning (EU) nr. 1306/2013, tilsender medlemsstaterne Kommissionen:
 - a) de konti, der indgår i årsregnskabet, og som er omhandlet i artikel 29 i denne forordning
 - b) udtalelsen og rapporterne, som er udarbejdet af det eller de certificeringsorganer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3 og 4, i nærværende forordning
 - c) en komplet registrering af alle de regnskabsoplysninger, der er nødvendige til statistik- og kontrolformål
 - d) forvaltningserklæringen, jf. denne forordnings artikel 3.
2. De dokumenter og regnskabsoplysninger, der er omhandlet i stk. 1, fremsendes til Kommissionen senest den 15. februar i året efter udgangen af det regnskabsår, som de vedrører. De dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og d), fremsendes i ét eksemplar sammen med en elektronisk kopi i den form og på de betingelser, der er fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 24.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

3. Efter anmodning fra Kommissionen eller på en medlemsstats initiativ kan der fremsendes yderligere oplysninger til Kommissionen om regnskabsafslutning inden for en frist, der fastsættes af Kommissionen under hensyn til omfanget af det arbejde, det kræver at fremskaffe de pågældende oplysninger. Hvis sådanne oplysninger ikke foreligger, kan Kommissionen foretage regnskabsafslutningen på grundlag af de foreliggende oplysninger.

4. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen godtage en anmodning om senere fremlæggelse af oplysninger, hvis den pågældende anmodning fremsættes før udløbet af fremlæggelsesfristen.

Artikel 31

Regnskabsoplysningernes form og indhold

1. Formen og indholdet af de regnskabsoplysninger, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, litra c), og den måde, hvorpå de skal fremsendes til Kommissionen, fastlægges i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 991/2013 ⁽¹⁾.

2. Kommissionen anvender udelukkende regnskabsoplysningerne til følgende formål:

a) udførelse af dens opgaver i sammenhæng med regnskabsafslutningen i henhold til forordning (EU) nr. 1306/2013

b) overvågning af udviklingen og udarbejdelse af prognoser i landbrugssektoren.

Der sikres Revisionsretten og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) adgang til disse oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver.

3. Personoplysninger, der indgår i de indsamlede regnskabsoplysninger, behandles kun med henblik på formålene i stk. 2. Særlig hvis Kommissionen anvender regnskabsoplysninger til det i stk. 2, første afsnit, litra b), omhandlede formål, skal den gøre disse data anonyme og udelukkende behandle dem i sammenfattet form.

4. Alle spørgsmål om behandling af personoplysninger rettes til Kommissionen som omhandlet i bilag IV.

5. Kommissionen påser, at regnskabsoplysningerne holdes fortrolige og sikre.

Artikel 32

Opbevaring af regnskabsoplysninger

1. De bilag, der tjener som dokumentation for de finansierede udgifter og de formålsbestemte indtægter, der skal oppebæres af EGFL, skal holdes til rådighed for Kommissionen i mindst tre år efter det år, hvor Kommissionen afslutter regnskaberne for det pågældende regnskabsår i henhold til artikel 51 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. De bilag, der tjener som dokumentation for de finansierede udgifter og de formålsbestemte indtægter, der skal oppebæres af ELFUL, skal holdes til rådighed for Kommissionen i mindst tre år efter det år, hvor betalingsorganets endelige betaling har fundet sted.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 991/2013 af 15. oktober 2013 om form og indhold af de regnskabsoplysninger, der skal forelægges for Kommissionen i forbindelse med regnskabsafslutningen for EGFL og ELFUL og i forbindelse med kontrol og udarbejdelse af overslag (EUT L 275 af 16.10.2013, s. 7).

3. I tilfælde af uregelmæssigheder eller forsømmelighed skal de i stk. 1 og 2 omhandlede bilag holdes til rådighed for Kommissionen i mindst tre år efter det år, hvor beløbene er inddrevet fuldt ud hos modtageren og krediteret fondene, eller hvor de finansielle konsekvenser af den manglende inddrivelse er fastlagt i henhold til artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

4. I tilfælde af en efterprøvende regnskabsafslutning i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 skal de i stk. 1 og 2 omhandlede bilag holdes til rådighed for Kommissionen i mindst et år efter det år, hvor den pågældende procedure er afsluttet, eller, dersom en overensstemmelsesbeslutning er genstand for en retslig procedure ved EU-Domstolen, i mindst et år efter det år, hvor den pågældende procedure er afsluttet.

5. De i stk. 1-4 omhandlede bilag holdes til rådighed for Kommissionen i papirudgave, i elektronisk form og/eller i begge former.

Bilag må kun opbevares udelukkende i elektronisk form, hvis det i henhold til den berørte medlemsstats lovgivning er tilladt at anvende elektroniske dokumenter som dokumentation for underliggende transaktioner i forbindelse med domstolsprøvelser.

Hvis dokumenterne kun opbevares i elektronisk form, skal det pågældende system overholde afdeling 3.B) i bilag I til delegeret forordning (EU) nr. 907/2014.

Artikel 33

Finansiell regnskabsafslutning

1. I Kommissionens beslutning om regnskabsafslutning, der er omhandlet i artikel 51 i forordning (EU) nr. 1306/2013, fastsættes de udgifter, der er afholdt i hver enkelt medlemsstat i det pågældende regnskabsår, og som skal anerkendes som berettigede til at blive debiteret fondene, på grundlag af de regnskaber, der er omhandlet i artikel 29 i denne forordning, og eventuelle nedsættelser og suspensioner i henhold til artikel 41 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

I beslutningen fastsættes også de beløb, der skal debiteres EU og den berørte medlemsstat i henhold til artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

For ELFUL omfatter det beløb, der fastsættes i beslutningen om regnskabsafslutning, de midler, der er genanvendelige ved omfordeling af den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 56, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. For EGFL fastsættes det beløb, der som følge af beslutningen om regnskabsafslutning skal tilbagebetales af eller udbetales til den enkelte medlemsstat, ved, at de månedlige betalinger, der er foretaget for det pågældende regnskabsår, fratrækkes de udgifter, der er anerkendt for samme år i henhold til stk. 1. Kommissionen trækker dette beløb fra eller lægger det til den månedlige betaling vedrørende de udgifter, der er afholdt i den anden måned efter beslutningen om regnskabsafslutning.

For ELFUL fastsættes det beløb, der som følge af beslutningen om regnskabsafslutning skal tilbagebetales af eller udbetales til den enkelte medlemsstat, ved, at de mellemliggende betalinger, der er foretaget for det pågældende regnskabsår, fratrækkes de udgifter, der er anerkendt for samme år i henhold til stk. 1.

Kommissionen trækker dette beløb fra eller lægger det til den første betaling, som medlemsstaten har indgivet udgifts-anmeldelsen for, efter at beslutningen i henhold til artikel 51 i forordning (EU) nr. 1306/2013 er truffet.

3. Senest den 30. april i året efter regnskabsårets afslutning giver Kommissionen den pågældende medlemsstat meddelelse om resultaterne af sin kontrol af de indsendte oplysninger sammen med eventuelle forslag til ændringer.

4. Hvis Kommissionen af årsager, der må tilskrives den pågældende medlemsstat, ikke er i stand til at afslutte medlemsstatens regnskab inden den 31. maj i det følgende år, underretter Kommissionen denne medlemsstat om de supplerende undersøgelser, som den har til hensigt at foretage i henhold til artikel 47 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på formålsbestemte indtægter i henhold til artikel 43 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 34

Efterprøvende regnskabsafslutning

1. For at kunne fastslå, hvilke beløb der skal udelukkes fra EU-finansieringen, når det konstateres, at udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-reglerne, anvender Kommissionen sine egne resultater og tager hensyn til de oplysninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed for den, forudsat at disse oplysninger fremsendes inden de frister, som Kommissionen fastsætter for den efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure, der gennemføres i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 og i overensstemmelse med denne artikel.

2. Når Kommissionen som følge af en undersøgelse finder, at udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-reglerne, meddeler den den pågældende medlemsstat sine resultater og angiver de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at reglerne fremover overholdes, sammen med den foreløbige grad af finansiel korrektion, som den i den fase af proceduren finder passende i forhold til sine resultater. Kommissionen meddeler også et tidspunkt for et bilateralt møde inden fire måneder efter udløbet af den svarfrist, som medlemsstaten får. Meddelelsen skal indeholde en henvisning til denne artikel.

Medlemsstaten afgiver svar inden for to måneder efter modtagelsen af meddelelsen. I sit svar har medlemsstaten navnlig lejlighed til:

- a) at dokumentere over for Kommissionen, at det reelle omfang af den manglende overholdelse eller risikoen for fondene er mindre end angivet af Kommissionen
- b) at oplyse Kommissionen om, hvilke korrigerende foranstaltninger den har truffet for at efterleve EU-reglerne, og datoen for den konkrete iværksættelse af disse.

I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen efter en begrundet anmodning fra medlemsstaten give tilladelse til en forlængelse på højst to måneder. Anmodningen rettes til Kommissionen inden udløbet af denne periode.

Hvis medlemsstaten mener, at et bilateralt møde ikke er påkrævet, informerer den Kommissionen herom i sit svar på ovennævnte meddelelse.

3. På det bilaterale møde søger de to parter at nå til enighed om de foranstaltninger, der skal træffes, og vurderingen af overtrædelsens omfang og den økonomiske skade, der er påført EU-budgettet.

Kommissionen udarbejder referatet inden 30 arbejdsdage efter det bilaterale møde og sender det til medlemsstaten. Medlemsstaten kan inden 15 arbejdsdage efter modtagelse af referatet sende sine bemærkninger til Kommissionen.

Kommissionen meddeler inden seks måneder efter at have sendt referatet af det bilaterale møde formelt medlemsstaten sine konklusioner på grundlag af de oplysninger, som den har modtaget som led i proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning. Denne meddelelse skal indeholde en evaluering af de udgifter, der skal udelukkes fra EU-finansiering i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 og artikel 12 i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014. Meddelelsen skal indeholde en henvisning til artikel 40, stk. 1, i nærværende forordning.

4. Hvis medlemsstaten har anvendt den forligsprocedure, der er omhandlet i artikel 40, meddeler Kommissionen den sine konklusioner senest seks måneder efter:

- a) modtagelsen af rapporten fra forligsorganet eller
- b) modtagelsen af yderligere information fra medlemsstaten inden fristen nævnt i artikel 40, stk. 3, andet afsnit, såfremt betingelserne i stk. 6 i denne artikel er opfyldt.

5. For at kunne anvende proceduren i stk. 3 og 4 inden de respektive frister skal Kommissionen have adgang til alle de oplysninger, der er relevante på det pågældende stadium af proceduren. Når Kommissionen finder, at den mangler oplysninger, kan den når som helst inden for fristerne jf. stk. 3 og 4:

- a) udbede sig yderligere oplysninger fra medlemsstaten i en meddelelse, som medlemsstaten skal besvare inden to måneder efter modtagelsen heraf, og/eller
- b) informere medlemsstaten om, at den har til hensigt at foretage et ekstra kontrolbesøg for at gennemføre de nødvendige kontroller.

De i stk. 3 og 4 angivne frister beregnes i så fald på ny enten fra Kommissionens modtagelse af de yderligere oplysninger, den har anmodet om, eller fra den sidste dag af det ekstra kontrolbesøg.

6. Ved vurderingen af, hvilke udgifter der skal udelukkes fra EU-finansiering, kan der kun tages hensyn til de oplysninger, som medlemsstaten har afgivet efter Kommissionens formelle meddelelse som omhandlet i stk. 3, andet afsnit:

- a) når det er nødvendigt for at undgå grov overvurdering af den økonomiske skade, der er påført EU-budgettet, og
- b) hvis den forsinkede afgivelse af oplysninger er behørigt begrundet i eksterne faktorer og ikke hindrer Kommissionen i rettidigt at vedtage sin beslutning i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

7. Kommissionen træffer om fornødent efter at have meddelt medlemsstaten sine konklusioner i henhold til artikel 34, stk. 3 eller 4, i nærværende forordning en eller flere beslutninger i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 med henblik på at udelukke de udgifter, der er afholdt, uden at EU-reglerne er overholdt, fra EU-finansiering. Kommissionen kan iværksætte flere på hinanden følgende efterprøvende regnskabsafslutningsprocedurer, indtil medlemsstaten faktisk har iværksat de korrigerende foranstaltninger.

8. For EGFL foretager Kommissionen fradragene i EU-finansieringen i de månedlige betalinger vedrørende de udgifter, der er afholdt i den anden måned efter den måned, hvor beslutningen i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 blev truffet.

For ELFUL foretager Kommissionen fradragene i EU-finansieringen i den første betaling, som medlemsstaten har indgivet udgiftsanmeldelsen for, efter at beslutningen i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 er truffet.

Kommissionen kan dog efter anmodning fra medlemsstaten og efter høring af Komitéen for Landbrugsfondene fastsætte en anden dato for fradragene eller tillade godtgørelse heraf i trancher, når dette er begrundet i væsentligheden af de fradrag, der er omfattet af en gennemførelsesretsakt, som er vedtaget på grundlag af artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

9. I behørigt begrundede tilfælde, der skal meddeles den pågældende medlemsstat, kan Kommissionen forlænge de i stk. 3 og 4 fastsatte frister.

10. Stk. 1-9 finder tilsvarende anvendelse på formålsbestemte indtægter i henhold til artikel 43 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 35

Beslutning om ikke at iværksætte en efterprøvende regnskabsafslutning

1. Kommissionen kan beslutte ikke at iværksætte en efterprøvende regnskabsafslutning i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013, hvis den forventer, at den eventuelle finansielle korrektion på grund af den manglende overholdelse, der er konstateret efter en undersøgelse som nævnt i artikel 34, stk. 2, ikke overstiger 50 000 EUR og 2 % af de relevante udgifter eller de beløb, der skal inddrives.

2. Hvis Kommissionen nedsætter de månedlige betalinger i overensstemmelse med artikel 41, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, kan den beslutte ikke at iværksætte en regnskabsafslutning i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013, såfremt den berørte medlemsstat ikke har gjort indsigelse mod anvendelsen af dette stykke i forbindelse med den procedure, der er fastlagt i artikel 41, stk. 1, i samme forordning.

Artikel 36

Forligningsorgan

I forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 skal der etableres et forligningsorgan, som har følgende opgaver:

- a) at behandle sager, der forelægges det af en medlemsstat, som har modtaget en formel meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 34, stk. 3, andet afsnit, i denne forordning, herunder en vurdering af de udgifter, som Kommissionen har til hensigt at udelukke fra EU-finansiering
- b) at søge at forlige Kommissionens og den pågældende medlemsstats divergerende opfattelser
- c) ved afslutningen af sin undersøgelse at udfærdige en rapport om resultatet af forligningsbestræbelserne ledsaget af enhver bemærkning, som organet anser for hensigtsmæssig, såfremt tvisten består helt eller delvis.

Artikel 37

Forligningsorganets sammensætning

1. Forligningsorganet skal have mindst fem medlemmer, der udvælges blandt fremtrædende personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som er højt kvalificerede inden for de områder, der henhører under finansiering af den fælles landbrugspolitik, herunder udvikling af landdistrikter, eller finansiell revision.

Medlemmerne skal være statsborgere fra forskellige medlemsstater.

2. Kommissionen udpeger efter høring af Komitéen for Landbrugsfondene formanden, medlemmerne og suppleanterne for et indledende mandat på tre år.

Mandatet kan kun fornyes med et år ad gangen, idet Komitéen for Landbrugsfondene underrettes herom. Hvis den formand, der skal udpeges, i forvejen er medlem af forligningsorganet, fastsættes hans/hendes indledende mandat dog til tre år.

Navnene på organets formand, medlemmer og suppleanter offentliggøres i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Forligsorganets medlemmer modtager et vederlag, hvis størrelse afhænger af, hvor lang tid de må bruge på opgaven. Udgifter godtgøres efter gældende regler for Kommissionens personale.

4. Efter mandatets udløb fortsætter formanden og medlemmerne i deres funktion, indtil de erstattes, eller deres mandat fornyes.

5. Mandatet for medlemmer, der ikke længere opfylder betingelserne for at udøve deres hverv i forligsorganet, eller som af en eller anden grund er indisponible på ubestemt tid, kan afsluttes af Kommissionen efter høring af Komitéen for Landbrugsfondene.

I så fald erstattes det pågældende medlem i resten af den periode, for hvilken han/hun er udpeget, af en suppleant, idet Komitéen for Landbrugsfondene underrettes herom.

Hvis formandens mandat afsluttes, udpeges det medlem, der skal udøve formandens hverv i resten af den periode, for hvilken formanden var udpeget, af Kommissionen efter høring af Udvalget for Landbrugsfondene.

Artikel 38

Forligsorganets uafhængighed

1. Forligsorganets medlemmer udøver deres hverv i fuldkommen uafhængighed og må hverken søge eller modtage instrukser fra Kommissionen, nogen regering eller noget andet organ.

Intet medlem må deltage i forligsorganets arbejde eller undertegne en rapport, hvis han/hun i sine foregående funktioner har været personligt involveret i den pågældende sag.

2. Medlemmerne må ikke videregive oplysninger, de har fået kendskab til gennem deres arbejde i forligsorganet, jf. i øvrigt bestemmelserne i traktatens artikel 287. Oplysningerne er fortrolige og omfattet af tavshedspligt.

Artikel 39

Arbejdets tilrettelæggelse

1. Forligsorganets møder finder sted på Kommissionens hjemsted. Formanden forbereder og tilrettelægger arbejdet. I hans fravær varetages formandskabet af det medlem, der har den højeste anciennitet, jf. dog artikel 37, stk. 5, første afsnit.

Forligsorganets sekretariatsfunktioner varetages af Kommissionen.

2. Rapporterne vedtages med et absolut flertal af de tilstedeværende medlemmer, og der skal tre medlemmer til, for at forligsorganet er beslutningsdygtigt, jf. dog artikel 38, stk. 1, andet afsnit.

Rapporterne underskrives af formanden og de øvrige medlemmer, der har deltaget i drøftelserne. De medunderskrives af sekretariatet.

*Artikel 40***Forligsprocedure**

1. Hvis en medlemsstat ønsker at forelægge forligsorganet en sag, skal det ske senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af den formelle meddelelse fra Kommissionen, der er omhandlet i artikel 34, stk. 3, andet afsnit, ved en begrundet forligsanmodning, der rettes til forligsorganets sekretariat.

Den procedure, der skal følges, og sekretariatets adresse meddeles medlemsstaterne via Komitéen for Landbrugsfondene.

2. Forligsanmodningen efterkommes kun, hvis det beløb, der påtænkes udelukket fra EU-finansiering, ifølge meddelelsen fra Kommissionen enten:

a) overstiger 1 mio. EUR

eller

b) mindst udgør 25 % af medlemsstatens samlede årlige udgifter under den pågældende budgetpost.

Hvis den pågældende medlemsstat under de forudgående drøftelser med en behørig begrundelse har påberåbt sig, at det drejer sig om et principielt spørgsmål vedrørende EU-bestemmelsernes gennemførelse, kan forligsorganets formand dog erklære, at en forligsanmodning skal efterkommes. En sådan anmodning skal dog ikke efterkommes, hvis den udelukkende vedrører et retligt fortolkningsspørgsmål.

3. Forligsorganet udfører sit arbejde så uformelt og hurtigt som muligt, idet det udelukkende baserer sig på de sagsakter, der er tilgængelige for Kommissionen på tidspunktet for meddelelsen af de formelle konklusioner i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3, og på en upartisk høring af Kommissionen og de berørte nationale myndigheder.

Hvis medlemsstaten finder det nødvendigt at medtage oplysninger i sin forligsanmodning, som endnu ikke er blevet fremsendt til Kommissionen, kan forligsorganet imidlertid alene opfordre Kommissionen til at vurdere disse nye oplysninger, hvis betingelserne i artikel 34, stk. 6, er opfyldt. Oplysningerne fremsendes til Kommissionen senest to måneder efter fremsendelsen af den rapport, der er nævnt i artikel 36, litra c).

4. Hvis det ikke er lykkedes forligsorganet senest fire måneder efter, at det har fået forelagt sagen, at tilnærme Kommissionens og den berørte medlemsstats opfattelser, anses forligsproceduren for at være slået fejl.

I den rapport, der er omhandlet i artikel 36, litra c), angives årsagerne til, at opfattelserne ikke har kunnet tilnærmes. Det skal fremgå, hvorvidt man nåede til delvis enighed i løbet af forligsforhandlingerne, og om forligsorganet opfordrer Kommissionen til at vurdere de nye oplysninger i overensstemmelse med stk. 3, andet afsnit.

Rapporten sendes til:

a) den berørte medlemsstat

b) Kommissionen, der foretager en undersøgelse, inden den meddeler medlemsstaterne sine konklusioner

c) de øvrige medlemsstater i Komitéen for Landbrugsfondenes regi.

KAPITEL IV

REGLER OM KONTROL

AFDELING 1

Generelle regler

Artikel 41

Nedsættelse af antal kontroller på stedet

1. Medlemsstaterne kan beslutte at nedsætte minimumsantallet af kontroller på stedet i overensstemmelse med artikel 59, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1306/2013, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) certificeringsorganet har i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) nr. 1306/2013 afgivet en udtalelse til bekræftelse af, at såvel det interne kontrolsystem fungerer korrekt, som at fejlprocenten for den pågældende befolkning lå under væsentlighedstærsklen på 2,0 % i mindst de to på hinanden følgende regnskabsår, som gik forud for det år, hvor det nedsatte antal kontroller skulle træde i kraft
- b) Kommissionen har ikke oplyst den pågældende medlemsstat om, at den ikke kan godtage certificeringsorganets udtalelse jf. litra a) i dette stykke, som er afgivet i forbindelse med artikel 9 i forordning (EU) nr. 1306/2013, og
- c) Kommissionen
 - i) har ikke oplyst den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 om svaghederne i kontrolsystemet i den enkelte omhandlede støtteordning eller foranstaltning, eller
 - ii) ved anvendelse af artikel 34 i nærværende forordning på de korrigerende foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet, er tilfreds, når medlemsstaten har været oplyst i overensstemmelse med artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 om svaghederne i kontrolsystemet i den enkelte omhandlede støtteordning eller foranstaltning, og har oplyst medlemsstaten herom.

2. Medlemsstaterne bestemmer, om minimumsniveauet af kontroller på stedet, i overensstemmelse med niveauerne, skal nedsættes, hvilket også gælder eventuelle yderligere betingelser, som er fastsat i sektorlovgivningen. Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om deres beslutning om at nedsætte minimumsantallet af kontroller på stedet, umiddelbart efter at de har truffet den. Oplysningerne skal omfatte:

- a) den omhandlede støtteordning eller foranstaltning
- b) den periode, hvor der foretages et nedsat minimumsantal kontroller på stedet
- c) det nedsatte minimumsantal af kontroller på stedet, der skal være gældende.

3. Hvis nogen af de kumulative betingelser i stk. 1 eller eventuelle yderligere betingelser, der er indarbejdet i den sektorspecifikke lovgivning, ikke længere er opfyldt, trækker medlemsstaterne straks deres beslutning om at nedsætte minimumsantallet af kontroller på stedet tilbage og efterlever fra det følgende ansøgningsår det minimumsantal af kontroller på stedet, som er fastlagt i sektorlovgivning for landbruget.

AFDELING 2

Kontrol af transaktioner

Artikel 42

Medlemsstaternes kontrol

1. Den systematiske kontrol med virksomhedernes forretningspapirer, der er omhandlet i artikel 80, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, gennemføres i hver kontrolperiode som nævnt i stk. 4 i denne artikel i mindst halvdelen af de virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf inden for finansieringsordningen under EGFL var på over 150 000 EUR i det regnskabsår for EGFL, som gik forud for begyndelsen af den periode, hvor den omhandlede kontrol gennemføres.

2. Til hver kontrolperiode udvælger medlemsstaterne de virksomheder, der skal kontrolleres, ud fra en risikoanalyse af alle foranstaltninger, når det er praktisk muligt, jf. dog medlemsstaternes forpligtelser som fastsat i artikel 80, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013. Medlemsstaterne skal sende Kommissionen deres forslag til anvendelse af risikoanalysen mindst seks måneder før indledningen af kontrolperioden. Forslagene skal indeholde alle relevante oplysninger om fremgangsmåde, teknikker og data, der er anvendt til analysen, og kriterier og forventede gennemførelsesmetoder for de kontroller, der skal udføres. Forslaget skal udarbejdes i overensstemmelse med bilag V til denne forordning. Hver medlemsstat tager hensyn til Kommissionens bemærkninger om forslaget om risikoanalyse, som skal afgives inden otte uger fra modtagelsen.

3. Med hensyn til foranstaltninger, hvor medlemsstaten ikke mener, at en risikoanalyse er anvendelig, er kontrol obligatorisk for virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf inden for finansieringsordningen under EGFL har været på over 350 000 EUR, og som ikke er kontrolleret efter denne forordning og efter afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013 i nogen af de to forudgående kontrolperioder.

4. Kontrolperioden løber fra den 1. juli til den 30. juni året efter. Kontrollen skal omfatte en periode på mindst 12 måneder, som slutter i den tidligere kontrolperiode. Den kan forlænges i perioder, der fastsættes af medlemsstaten, forud for eller efter den 12 måneder lange periode.

Artikel 43

Adgang til forretningspapirer

Virksomhederne skal opbevare forretningspapirer i mindst tre år fra slutningen af det år, hvor de er blevet udfærdiget. Medlemsstaterne kan bestemme, at forretningspapirerne skal opbevares endnu længere.

Artikel 44

Fælles aktioner

Kommissionen kan på eget initiativ eller efter forslag fra en medlemsstat og med den pågældende medlemsstats samtykke beslutte at samordne fælles aktioner vedrørende gensidig bistand mellem to eller flere medlemsstater i henhold til artikel 83, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 45

Gensidig bistand

1. I løbet af de første tre måneder efter det EGFL-regnskabsår, hvor udbetaling og/eller indbetaling har fundet sted, sender medlemsstaterne en liste over de i artikel 83, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 nævnte virksomheder til hver medlemsstat, hvor sådanne virksomheder er etableret. Listen skal indeholde alle de oplysninger, som de medlemsstater, der modtager den, har behov for, for at kunne identificere de pågældende virksomheder og opfylde deres kontrolforpligtelser. De medlemsstater, der modtager listen, er ansvarlige for kontrollen af sådanne virksomheder efter artikel 80 i forordning (EU) nr. 1306/2013. Der sendes et eksemplar af hver liste til Kommissionen.

Den medlemsstat, i hvilken udbetaling eller indbetaling har fundet sted, kan anmode den medlemsstat, i hvilken virksomheden er etableret, om at foretage kontrol af nogle af virksomhederne på denne liste i overensstemmelse med artikel 80 i forordning (EU) nr. 1306/2013, idet nødvendigheden af anmodningen og især de risici, der er tale om, skal anføres.

Den medlemsstat, der modtager anmodningen, skal tage behørigt hensyn til de risici, der er forbundet med virksomheden, og som den medlemsstat, der fremsætter anmodningen, skal oplyse om.

Den medlemsstat, der modtager anmodningen, underretter den anmodende medlemsstat om, hvorledes anmodningen følges op. Hvis der foretages kontrol af en virksomhed, der figurerer på denne liste, underretter den medlemsstat, der har udført kontrollen, den anmodende medlemsstat om resultaterne af kontrollen senest tre måneder efter udløbet af kontrolperioden.

Der skal fremsendes en kvartalsoversigt til Kommissionen over disse anmodninger senest en måned efter udgangen af hvert kvartal. Kommissionen kan anmode om en kopi af individuelle anmodninger.

Listen over virksomheder som nævnt i første afsnit opstilles i overensstemmelse med forlægget i bilag VI.

2. Listen over virksomheder der er omhandlet i artikel 83, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013, opstilles som vist i forlægget i bilag VII til denne forordning.

3. En anmodning fra en medlemsstat om kontrol af en virksomhed i en anden medlemsstat som nævnt i stk. 1, andet afsnit, og i artikel 83, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013 skal udarbejdes i overensstemmelse med forlægget i bilag VIII til denne forordning.

4. Oplysningerne om resultaterne af kontrollerne, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, og i artikel 83, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013, opstilles som vist i forlægget i bilag IX til denne forordning.

5. Oversigten over anmodningerne nævnt i stk. 1, femte afsnit, og i artikel 83, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013, herunder kontrollerens resultater, opstilles som vist i forlægget i bilag X til denne forordning.

6. Oplysningerne, der er fastsat i stk. 1, meddeles i elektronisk form i det format, der er fastsat i punkt 2 i bilag II til gennemførelsesforordning (EU) nr. 991/2013.

Artikel 46

Årlige programmer og rapporter

1. Det årlige kontrolprogram, der er omhandlet i artikel 84 i forordning (EU) nr. 1306/2013, opstilles som vist i forlægget i bilag XI til denne forordning.

2. Den årlige rapport nævnt artikel 86, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 skal indeholde en beskrivelse af eventuelle vanskeligheder, man er stødt på, og de foranstaltninger, der er truffet for at overvinde dem, og i relevant omfang forslag til forbedringer.

Den skal indeholde detaljerede oplysninger om hvert af de aspekter af anvendelsen af afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013, der er opregnet i bilag XII til denne forordning, opstillet i klart identificerede afdelinger under de overskrifter, der henvises til bilaget.

3. De oplysninger, der skal gives ifølge denne artikel og artikel 45, fremsendes på papir eller i elektronisk form i et format, som aftales mellem afsender og modtager.

4. Kommissionen vurderer hvert år i sin årlige finansberetning vedrørende forvaltningen af fondene, jf. artikel 109 i forordning (EU) nr. 1306/2013, hvilke fremskridt der er gjort.

Artikel 47

Særlige tjenester

1. De særlige tjenester nævnt i artikel 85 i forordning (EU) nr. 1306/2013 er ud over de opgaver, der pålægges dem i den artikel, ansvarlige for:

- a) at uddanne nationalt personale til udøvelse af kontrol som omhandlet i denne afdeling, således at personalet tilegner sig de kundskaber, der er nødvendige for, at det kan udføre opgaverne
- b) at administrere kontrolrapporterne og enhver anden dokumentation vedrørende de udførte kontroller, som er fastlagt i afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013
- c) at udarbejde og fremsende rapporter, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, og programmer, der er omhandlet i artikel 84 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. Særlige tjenester overlades af medlemsstaterne alle de beføjelser, der er nødvendige for at udføre de i stk. 1 nævnte opgaver.

De skal bestå af et personale, som skal have den rette størrelse og uddannelse til at kunne udføre ovennævnte opgaver.

3. Medlemsstater, hvor minimumsantallet af virksomheder, der skal kontrolleres, er under 10, er ikke pligtig at oprette en særlig tjeneste.

KAPITEL V

SIKKERHEDSSTILLELSE

AFDELING 1

Anvendelsesområde, informationsteknologi, force majeure

Artikel 48

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse i alle de tilfælde, hvor sektorlovgivningen for landbrug indeholder bestemmelser om en sikkerhedsstillelse, uanset om udtrykket »sikkerhed« anvendes.

Denne forordning finder ikke anvendelse på sikkerhedsstillelse, som gives med det formål at garantere import- og eksportafgifter, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾.

Artikel 49

E-forvaltning

Meddelelser, dokumenter og sikkerhedsstillelser kan udarbejdes, behandles og forvaltes ved brug af informationsteknologi (IT) på den betingelse, at de relevante systemer forvaltes i henhold til de officielt godkendte kvalitets- og sikkerhedsprotokoller, der passer til sådanne systemer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

Hvis de kompetente myndigheder ikke har adgang til de krævede dokumenter pga. forskelle i IT-systemerne, skal disse dokumenter udskrives, og udskriftens rigtighed attesteres af den kompetente myndighed for forvaltningen af disse IT-systemer («den udstedende myndighed») eller af en myndighed, der er kompetent til at bekræfte genparter.

Sådanne udskrifter kan erstattes af en elektronisk meddelelse mellem den udstedende myndighed og støttemodtageren eller den kompetente myndighed på den betingelse, at den udstedende myndighed sender den i en officielt godkendt certificeringsprotokol, der sikrer meddelelsens ægthed.

Artikel 50

Force majeure-frister

1. Denne artikel finder anvendelse, når der i en bestemt forordning henvises til den.
2. En anmodning om anerkendelse af en sag som force majeure accepteres ikke, hvis den kompetente myndighed modtager den senere end 30 kalenderdage:
 - a) efter den dato, hvor den kompetente myndighed underretter den erhvervsdrivende om manglende opfyldelse af de relevante forpligtelser, jf. artikel 23, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014; hvor tidsfristen for opfyldelsen af den forpligtelse, der er fastsat i artikel 23, stk. 3, i nævnte forordning er udløbet, eller hvor fremlæggelsen af beviset for opfyldelse af den relevante forpligtelse er udløbet, jf. nævnte forordnings artikel 23, stk. 4
 - b) efter fristen for afgivelse af bud i et tredjeland, hvor licitationen er knyttet til en forudfastsættelsesattest med henblik på eksportrestitutioner.
3. De erhvervsdrivende godtgør til den kompetente myndigheds tilfredshed de omstændigheder, som de mener, udgør force majeure-forhold, inden 181 kalenderdage efter udløbet af fristen for den fuldstændige opfyldelse af forpligtelsen. De erhvervsdrivende kan få indrømmet en forlængelse af fristen, hvis de ikke er i stand til at fremlægge beviset inden den nævnte frist, selv om de har handlet med behørig omhu for at finde det og fremsende det.
4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de tilfælde af force majeure, de har anerkendt, med angivelse af de relevante oplysninger om hvert tilfælde.

AFDELING 2

Sikkerhedsstillelsens form

Artikel 51

Form

1. En sikkerhedsstillelse kan ske i form af:
 - a) midler deponeret i et pengeinstitut jf. artikel 19, stk. 2 og 3, i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 og/eller
 - b) en kautionist som defineret i overensstemmelse med artikel 21 i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014.
2. Den kompetente myndighed kan tillade sikkerhedsstillelse i form af
 - a) pant i kontante indlån i en bank
 - b) anerkendte fordringer på et offentligt organ eller på offentlige midler, der er forfaldne til betaling, og som ikke kan fortrænges af andre krav, og/eller

c) pant i kaution, der er omsættelig i den pågældende medlemsstat, forudsat at den er udstedt eller garanteret af den pågældende medlemsstat.

3. Den kompetente myndighed kan fastsætte yderligere betingelser for sikkerhedsstillelse i en form som anført i stk. 2.

Artikel 52

Omsættelig kaution

1. Kaution, der stilles i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2, litra c), skal på tidspunktet for sikkerhedsstillelsen have en salgsværdi af mindst 115 % af det krævede sikkerhedsbeløb.

2. En kompetent myndighed må kun acceptere sikkerhedsstillelse i den form, som er anført i artikel 51, stk. 2, litra c), hvis den, der stiller sikkerheden, skriftligt forpligter sig til enten at stille yderligere sikkerhed eller udskifte den først stillede sikkerhed, såfremt det pågældende aktivs salgsværdi i et tidsrum på tre måneder er under 105 % af det krævede sikkerhedsbeløb. Denne skriftlige forpligtelse er ikke nødvendig, hvis nævnte forpligtelser allerede er foreskrevet i national lov. Den kompetente myndighed kontrollerer jævnligt værdien af denne sikkerhedsstillelse.

3. Salgsværdien af en sikkerhed som omhandlet i artikel 51, stk. 2, litra c), vurderes af den kompetente myndighed, idet eventuelle forventede salgsmkostninger tages i betragtning.

4. Salgsværdien af sikkerhedsstillelser fastsættes efter den sidst foreliggende notering.

5. Såfremt den kompetente myndighed forlanger det, skal den, der stiller sikkerheden, fremlægge bevis for sikkerhedens salgsværdi.

Artikel 53

Udskiftning og afsættelse

1. Enhver form for sikkerhedsstillelse kan udskiftes med en anden.

Dog er udskiftningen betinget af den kompetente myndigheds godkendelse i tilfælde hvor:

a) en fortabt sikkerhed endnu ikke er indkasseret, eller

b) en sikkerhed er udskiftet med en anden sikkerhed i en form som omhandlet i artikel 51, stk. 2.

2. En maksimumsgaranti kan udskiftes med en anden maksimumsgaranti, hvis den nye maksimumsgaranti dækker den del af den oprindelige maksimumsgaranti, der på udskiftningstidspunktet skulle sikre opfyldelsen af en eller flere endnu ikke afviklede forpligtelser.

3. Så snart en del af en maksimumsgaranti afsættes til en bestemt forpligtelse, ajourføres restbeløbet.

AFDELING 3

Frigivelse og fortabelse

Artikel 54

Delvis frigivelse

Såfremt der i de specifikke EU-regler, der foreskriver sikkerhedsstillelsen, ikke er angivet nogen minimumsmængde, kan den ansvarlige myndighed selv begrænse antallet af delvise frigivelser af et sikret beløb og fastsætte et minimumsbeløb for sådanne frigivelser.

Inden den kompetente myndighed foretager fuldstændig eller delvis frigivelse af et sikret beløb, kan den forlange, at der først indsendes en skriftlig anmodning herom.

I tilfælde, hvor der er tale om sikkerhedsstillelse på over 100 % af det beløb, der kræves sikret, frigives den del af sikkerheden, som overstiger 100 %, når der sker endelig frigivelse eller fortabelse af resten af det sikrede beløb.

Artikel 55

Fortabelse

1. Når den kompetente myndighed har kendskab til, hvad der fører til hel eller delvis fortabelse af sikkerheden, anmoder den kompetente myndighed straks den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, om at indbetale det fortabte beløb, idet der indrømmes en betalingsfrist på 30 dage fra datoen for modtagelsen af påkravet.

Finder betaling ikke sted inden for denne frist,

- a) inddrager den kompetente myndighed straks sikkerhedsstillelsen i den i artikel 51, stk. 1, litra a), omhandlede form
- b) forelægger den kompetente myndighed straks den i artikel 51, stk. 1, litra b), nævnte kautionist krav om betaling, idet der indrømmes en betalingsfrist på indtil 30 dage fra datoen for modtagelsen af påkravet
- c) tager den kompetente myndighed straks skridt til at:
 - i) realisere de i artikel 51, stk. 2, litra b) og c), omhandlede former for sikkerhedsstillelse i det omfang, det er nødvendigt for at dække det skyldige beløb
 - ii) skaffe sig rådighed over midler deponeret i et pengeinstitut, jf. artikel 51, stk. 2, litra a).

Den kompetente myndighed kan straks inddrage en sikkerhedsstillelse i den i artikel 51, stk. 1, litra a), omhandlede form uden først at anmode den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, om at betale.

2. Med forbehold af stk. 1 gælder følgende:

- a) Når beslutningen om at inddrage en sikkerhed er truffet, men ved appel efterfølgende er udskudt i overensstemmelse med national lov, betaler den berørte part renter af det beløb, der faktisk er fortabt, i en periode, der løber fra 30 dage før modtagelsen af det i stk. 1 nævnte påkrav til dagen før betalingen af det faktisk fortabte beløb.
- b) Når den pågældende som følge af udfaldet af klagen anmodes om inden for 30 dage at betale det fortabte beløb, kan medlemsstaten ved beregning af renter gå ud fra, at betalingen foretages den 20. dag efter datoen for denne anmodning.
- c) Rentesatsen beregnes i henhold til national ret, men må dog i intet tilfælde være lavere end den rentesats, der anvendes ved inddrivelse af nationale beløb.
- d) Betalingsorganerne trækker den betalte rente fra EGFL- eller ELFUL-udgifterne i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1306/2013.
- e) Medlemsstaterne kan periodevis forlange en forhøjelse af sikkerhedsstillelsen i forhold til den involverede rente.

3. Hvis en sikkerhed er blevet inddraget, og beløbet allerede er krediteret EGFL eller ELFUL, og det inddragne beløb som følge af en indgiven klage helt eller delvist skal tilbagebetales med rente i henhold til den efter den nationale ret gældende rentesats, bæres tilbagebetalingsbeløbet af fondene, medmindre medlemsstaternes myndigheder eller organer kan gøres ansvarlige for tilbagebetalingen af sikkerhedsstillelsen som følge af forsømmelse eller en alvorlig fejl.

AFDELING 4

Information

Artikel 56

Information om fortabelse af sikkerhedsstillelser, typer af sikkerhedsstillelser, kautionister

1. Medlemsstaterne udarbejder for hvert regnskabsår en oversigt, som holdes til rådighed for Kommissionen, og som indeholder oplysninger om det samlede antal fortabte sikkerhedsstillelser med angivelse af det samlede beløb, uanset hvilket stadium sagerne er på efter proceduren i artikel 55, og opdelt efter, om de er godskrevet medlemsstaternes budget eller EU-budgettet. Oplysningerne skal opbevares om alle fortabte sikkerhedsstillelser, der overstiger 1 000 EUR, og hver EU-bestemmelse om, at der skal stilles sikkerhed. Oplysningerne omfatter både de beløb, der er betalt direkte af den pågældende, og de beløb, der er indkommet ved inddragelsen af sikkerhedsstillelsen.

2. Medlemsstaterne skal føre en liste, som holdes til rådighed for Kommissionen, over:

- a) hvilke institutter der godkendes som kautionister og kravene til disse
- b) hvilke former for sikkerhedsstillelse der accepteres i henhold til artikel 51, stk. 2, samt betingelserne i forbindelse hermed.

KAPITEL VI

ÅBENHED

Artikel 57

Indholdet af offentliggørelsen

1. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 111, stk. 1, litra c) og d), i forordning (EU) nr. 1306/2013, omfatter:

- a) udspecificering af beløbene for de betalinger, der er omhandlet i litra c) i nævnte artikel, for hver enkelt foranstaltning på listen i bilag XIII til nærværende forordning sammen med summen af de beløb, som hver støttemodtager har modtaget i det omhandlede regnskabsår
- b) en beskrivelse af de foranstaltninger, der finansieres af fondene, som omhandlet i litra d) i nævnte artikel og opført på listen i bilag XIII til nærværende forordning, herunder arten af og formålet med hver foranstaltning.

2. De i stk. 1 nævnte beløb udtrykkes i euro i medlemsstater, som har indført euroen, og i den nationale valuta i øvrige medlemsstater.

3. Medlemsstaterne kan offentliggøre mere detaljerede oplysninger end dem, der er fastsat i stk. 1 og 2, med forbehold for den nødvendige beskyttelse af privatlivets fred.

Artikel 58

Offentliggørelse af kommune

Når de oplysninger, der offentliggøres i henhold til artikel 112, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013, på grund af det begrænsede antal støttemodtagere, der har hjemsted eller er registreret i en given kommune, ville gøre det muligt at identificere en fysisk person som støttemodtager, offentliggør den pågældende medlemsstat i stedet den næste større forvaltningsmæssige enhed, som den pågældende kommune er en del af, for at overholde artikel 111, stk. 1, første afsnit, litra b) i nævnte forordning.

*Artikel 59***Offentliggørelsens form og dato**

1. De oplysninger, som offentliggøres på et enkelt netsted, jf. artikel 111, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1306/2013, gøres tilgængelige gennem et søgeværktøj, der giver brugerne mulighed for at søge efter modtagerne på navn, kommune jf. artikel 58 i nærværende forordning, modtaget beløb, foranstaltning eller en kombination heraf og at uddrage alle tilsvarende oplysninger som et enkelt datasæt. Oplysningerne affattes på medlemsstatens sprog og/eller på et af Kommissionens tre arbejdsprog.
2. Oplysningerne i stk. 1 skal offentliggøres inden den 31. maj hvert år for det foregående regnskabsår.
3. I overensstemmelse med nævnte artikel skal oplysningerne forblive tilgængelige på netstedet i to år fra datoen for den første offentliggørelse.

*Artikel 60***Oplysninger om støttemodtagerne**

Støttemodtagerne underrettes om oplysningerne om dem jf. artikel 113 i forordning (EU) nr. 1306/2013, ved at oplysningerne angives i støtteansøgningsformularerne fra fondene, eller på anden vis, når der indsamles data.

Uanset stk. 1 skal støttemodtagernes oplysninger om dataene vedrørende betalinger modtaget i regnskabsårene 2014 og 2015 meddeles mindst to måneder inden datoen for offentliggørelsen.

*Artikel 61***Offentliggørelse af tærskler vedrørende ordningen for mindre landbrugere**

De beløb, som medlemsstaterne har meddelt i henhold til artikel 112, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013, offentliggøres på EU's netsted, jf. artikel 62, stk. 1, i nærværende forordning.

*Artikel 62***Samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne**

1. Kommissionen etablerer og vedligeholder et EU-netsted under sit hovednetsted med links til medlemsstaternes netsteder. Kommissionen ajourfører internetlinkene efter de oplysninger, som medlemsstaterne fremsender.
2. Medlemsstaterne sender internetadressen på deres netsted til Kommissionen, så snart det er oprettet, samt alle senere ændringer deraf, som måtte have indvirkning på adgangen fra EU-netstedet til disse netsteder.
3. Medlemsstaterne udpeger en instans, der skal varetage etableringen og vedligeholdelsen af det i artikel 59, stk. 1, omhandlede netsted. De giver Kommissionen meddelelse om instansens navn og adresse.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 63***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 601/94, (EF) nr. 4/2004 og (EF) nr. 259/2008 ophæves.

Forordning (EF) nr. 259/2008 finder dog fortsat anvendelse på betalinger vedrørende regnskabsåret 2013. Uanset artikel 3, stk. 3, i nævnte forordning skal de i samme artikel nævnte oplysninger forblive tilgængelige på netstedet i et år fra datoen for den første offentliggørelse.

*Artikel 64***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dog gælder følgende:

- a) Artikel 10 finder anvendelse på udgifter afholdt og formålsbestemte indtægter modtaget af medlemsstaterne fra den 16. oktober 2014.
- b) Artikel 34-40 finder anvendelse fra og med den 1. januar 2015. Fristerne i henhold til artikel 34, stk. 3 og 4, finder imidlertid ikke anvendelse på regnskabsafslutninger, om hvilke meddelelsen som omhandlet i artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 885/2006 er fremsendt inden den 1. januar 2015.
- c) Kapitel VI finder anvendelse på betalinger vedrørende regnskabsåret 2014 og fremefter.
- d) Oplysningerne fra medlemsstaterne forelægges i overensstemmelse med kolonne V1 og V2 i bilag II fra regnskabsåret 2016.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. august 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

A		Betalingsorgan	
B		Fond	
AA		Sag (gammel/ny)	
V1		Regnskabsåret for oprindelig udgift	(4)
V2		Budgetkoder for oprindelig udgift	(3)
C		Regnskabsår n	
D		Valutaenhed	
E		Sagens id-nummer	
F		Identifikation i OLAF, hvis relevant (1)	
G		Sag i debitorbogholderiet?	
H		Modtageridentifikation	
I		Er programmet afsluttet? (gælder kun for ELFUL)	
W		Dato for godkendelse af kontrolrapport eller lignende dokument jf. artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013	
J		Regnskabsår for første resultat vedrørende uregelmæssighed	
X		Dato for tilbagebetalingsanmodning	
K		Underkastet en retssag?	
L		Oprindeligt beløb, der skal inddrives	
L1		Oprindeligt beløb, der skal inddrives (hovedstol)	
L2		Oprindeligt beløb, der skal inddrives (rente)	
Y1		Hovedstol, for hvilken inddrivelse var i gang ved udgangen af regnskabsår n-1	
Y2		Rente, for hvilken inddrivelse var i gang ved udgangen af regnskabsår n-1	
M		Samlet korrigeret beløb (samlede inddrivelsesperiode)	
N		Samlet inddrevet beløb (samlede inddrivelsesperiode)	
O		Beløb erklæret uerholdeligt	
O1		Beløb (hovedstol) erklæret uerholdeligt	
O2		Beløb (rente) erklæret uerholdeligt	
P		Regnskabsåret for fastlæggelse af uerholdeligheden	
Q		Årsag til uerholdelighed	
R		Korrigeret beløb (i regnskabsår n)	
R1		Korrigeret beløb (hovedstol) (i regnskabsår n)	
R2		Korrigeret beløb (rente) (i regnskabsår n)	
Z		Rente (i regnskabsår n)	
S		Inddrevne beløb (i regnskabsår n)	
S1		Inddrevet beløb (hovedstol) (i regnskabsår n)	
S2		Inddrevet beløb (rente) (i regnskabsår n)	
T		Beløb, for hvilket inddrivelse er i gang	
T1		Beløb (hovedstol), for hvilket inddrivelse er i gang	
T2		Rente, for hvilken inddrivelse er i gang	
BB		Beløb, der er underkastet 50/50-reglen jf. artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 ved udgangen af regnskabsår n	
U		Beløb, der skal krediteres EU's budget	

(⁵) Skal oplyses fra regnskabsåret 2016.

DEN I ARTIKEL 29, LITRA G), OMHANDLEDE MODELTABLE

De oplysninger, der er omhandlet i artikel 29, litra g), skal angives for hvert betalingsorgan ved anvendelse af følgende tabel:

a	b	c	i	d	e	f	g	h
Betalingsorgan	Fond	Valutaenhed	Kategorien udestående beløb (krydsoverensstemmelsessanktioner, flerårige sanktioner m.v.)	Saldo 15. oktober n-1	Nye sager (år n)	Inddrevet i alt (år n)	Korrektioner i alt, herunder uerholdelige beløb (år n)	Beløb, der skal inddrives 15. oktober n

BILAG IV

FREMSENDELSE AF SPØRGSMÅL, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 31, STK. 4

Spørgsmål, der er omhandlet i artikel 31, stk. 4, skal rettes til:

— Europa-Kommissionen, GD AGRI-J1, B-1049 Bruxelles

eller

— AGRI-J1@ec.europa.eu.

BILAG V

OPLYSNINGER, DER SKAL MEDTAGES I DEN ÅRLIGE RISIKOANALYSE, SOM ER OMHANDLET I ARTIKEL 42, STK. 2,**1. Vurdering af det foregående års risikoanalyse**

Hvor effektiv var det foregående års risikoanalyse? Anfør stærke og svage punkter. Angiv tydeligt muligheder for forbedringer, og hvordan de kan gennemføres i praksis.

2. Fortegnelse over informationskilder

Anfør alle informationskilder, der er anvendt til at forberede og gennemføre risikoanalysen. Der henvises navnlig til Kommissionens forordning (EF) nr. 612/2009 ⁽¹⁾.

3. Udvælgelsesprocedure

Beskriv den procedure, der anvendes til at udtage virksomheder til kontrol. Angiv tydeligt, for hvilket antal/hvilken andel af virksomheder og sektorer/foranstaltninger risikoanalysebaseret, stikprøvevis, automatisk og/eller manuel udvælgelse anvendes. Anfør tydeligt, hvilke sektorer/foranstaltninger der udelukkes, og hvad udelukkelsesgrundene er.

4. Risikofaktorer og risikoværdier, der skal anvendes

Hvor der anvendes risikoanalyse, anføres oplysninger om alle risikofaktorer, der indgår i overvejelserne, samt hvilke værdier der eventuelt efterfølgende er tildelt disse risikofaktorer. Oplysningerne opstilles i overensstemmelse med nedenstående modelskemaer.

Risikofaktorer og risikoværdier, der gælder for alle foranstaltninger, hvor der skal gennemføres risikoanalyse		
Risikofaktorer	Risikoværdier	
	Beskrivelse	Værdier

Specifikke risikofaktorer og risikoværdier gældende for eksportrestitutioner		
Risikofaktorer	Risikoværdier	
	Beskrivelse	Værdier

Specifikke risikofaktorer og risikoværdier gældende for ... (sektor/foranstaltning)		
Risikofaktorer	Risikoværdier	
	Beskrivelse	Værdier

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 612/2009 af 7. juli 2009 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EUT L 186 af 17.7.2009, s. 1).

5. Vægtning af risikofaktorer

Hvis relevant, anføres en beskrivelse af den procedure, der anvendes til vægtning af risikofaktorerne.

6. Resultaterne af risikoanalysen

Anfør, hvordan resultaterne af risikoanalysen og »scorekortet« (i givet fald for hver enkelt sektor/foranstaltning) afspejler sig i udvælgelsen af virksomheder, som indgår i den endelige kontrolplan.

Der skal lægges ekstra vægt på muligheden for fælles aktioner jf. artikel 44.

7. Problemer og forslag til forbedringer

Anfør, hvilke problemer der blev konstateret, og hvordan de blev løst eller hvordan de foreslås løst. I givet fald fremsættes forslag til forbedringer.

BILAG VI

LISTE OVER VIRKSOMHEDER ETABLERET I EN ANDEN MEDLEMSSTAT END DEN, HVORI BETALINGEN AF DET OMHANDLEDE BELØB ER ELLER BURDE VÆRE FORETAGET ELLER MODTAGET

(Artikel 45, stk. 1)

Medlemsstat, hvori betaling blev foretaget eller modtaget

Dato for afsendelse af listen

Medlemsstat, hvori virksomheden er etableret

(1) Navn og adresse		(2) Udgiftens art (angiv hver betaling særskilt ud fra EGFL-budgetpost og betalingstype)	(3) Beløb (i national valuta) for hver enkelt betaling, som i EGFL-regnskabsåret blev:		(4) Angiv, om der er foretaget kontrol af virksomheden, hvorom anmodning er sket i henhold til artikel 45 (se bemærkning A)
i) på virksomheden i den medlemsstat, hvor den er etableret	ii) hvortil betaling er sket, eller hvor betaling er modtaget		i) betalt til virksomheden	ii) betalt af virksomheden	

Bemærkninger:

- A. I givet fald skal der sendes en specifik anmodning på blanketten i bilag VIII, herunder alle de oplysninger, der er nødvendige for at sætte modtageren i stand til at identificere den pågældende virksomhed korrekt.
- B. Der sendes et eksemplar af denne liste til Kommissionen.
- C. Når der ikke er etableret virksomheder i andre medlemsstater, hvad dit eget land angår, skal dette meddeles alle andre medlemsstater og Kommissionen.
- D. Hvis der fremsættes en anmodning om kontrol af en virksomhed i overensstemmelse med artikel 45 efter afsendelsen af denne liste, skal der sendes en kopi af anmodningen til Kommissionen i overensstemmelse med bilag VIII.

**LISTE OVER VIRKSOMHEDER ETABLERET I ET TREDJELAND, FOR HVILKE BETALINGEN AF DET OMHANDLEDE BELØB ER ELLER BURDE VÆRE FORETAGET ELLER
MODTAGET I MEDLEMSSTATEN**

(Artikel 45, stk. 2)

Medlemsstat, hvori betaling blev foretaget eller modtaget

Tredjeland, hvori virksomheden er etableret

Dato for afsendelse af listen

(1) Navn og adresse		(2) Udgiftens art (angiv hver betaling særskilt ud fra EGFL-budgetpost og betalingstype)	(3) Beløb (i national valuta) for hver enkelt betaling, som i EGFL-regnskabsåret blev:		(4) Yderligere kommentarer (nævn f.eks. eventuelle vanskeligheder med kontrollen, mistanke om uregelmæssighed og risikoanalyse)
i) på virksomheden i det tredjeland, hvor den er etableret	ii) hvortil betaling er sket, eller hvor betaling er modtaget		i) betalt til virksomheden	ii) betalt af virksomheden	

Bemærkning:

Hvis der ikke er etableret virksomheder i andre tredjelande, hvad dit eget land angår, skal dette bilag sendes til Kommissionen med angivelse af, at dette er tilfældet.

BILAG VIII

ANMODNING OM KONTROL I HENHOLD TIL ARTIKEL 45, STK. 3

Punkter markeret med asterisk skal udfyldes under alle omstændigheder; øvrige punkter skal udfyldes, hvor det er relevant

Anmodningen bygger på: Artikel 83, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013

A	(*) 1. Medlemsstat, der fremsætter anmodningen (*) 2. Navn på den særlige tjeneste (*) 3. Adresse (*) 4. Telefonnummer 5. Faxnummer 6. E-mail 7. Navn på den ansvarlige 8. Navn på det ansvarlige kontrolorgan 9. Adresse 10. Telefonnummer 11. Faxnummer 12. E-mail 13. Navn på den ansvarlige
B	(*) 1. Medlemsstat, over for hvilken anmodningen fremsættes: (*) 2. Organisation
C	(*) 1. Dato for anmodning (*) 2. Kontrolprogram
D	Oplysninger om støttemodtager (*) 1. Navn a) i den medlemsstat, der fremsætter anmodningen b) i den medlemsstat, over for hvilken anmodningen fremsættes (*) 2. Referencenummer (*) 3. Adresse: a) i den medlemsstat, der fremsætter anmodningen b) i den medlemsstat, over for hvilken anmodningen fremsættes
E	Kun for anmodninger efter artikel 45, stk. 3 Betalingsoplysninger (*) 1. Betalingsorgan (*) 2. Betalingens referencenummer (*) 3. Betalingsstype (*) 4. Beløb (valuta angives) (*) 5. Bogføringsdato (*) 6. Betalingsdato (*) 7. EGFL-budgetkode (kapitel — artikel — konto — post) (*) 8. Produktionsår eller periode, som betalingen vedrører (*) 9. Forordning, der er retsgrundlag for betalingen

F	Oplysninger om transaktionen 1. Nummer på (udførsels)angivelsen eller ansøgningen 2. Kontrakt: — nummer — dato — mængde — beløb 3. Faktura: — nummer — dato — mængde — beløb 4. Dato for antagelse af angivelsen 5. Godkendende myndighed 6. Attest- eller licensnummer 7. Attest- eller licensdato For oplagingsordninger 8. Licitationsnummer 9. Licitationsdato 10. Pris pr. enhed 11. Indlagingsdato 12. Udlagingsdato 13. Forbedring eller forringelse af kvalitet For eksportrestitutioner 14. Ansøgningens nummer (hvis det afviger fra udførselsangivelsens nummer) 15. Toldsted, hvor varerne anbringes under toldkontrol 16. Dato for toldkontrol 17. Præfinansiering (kode) 18. Eksportrestitutionskode (11 cifre) 19. Destinationskode 20. Forudfastsat sats — i EUR — i national valuta 21. Forudfastsættelsesdato
A	Risikoanalyse (*) 1. Vurdering — høj — middel — lav (*) 2. Begrundelse for vurderingen (fortsæt om nødvendigt på et særskilt ark)

H	Kontrollens omfang og mål	
	1. Foreslået omfang	
	2. Mål og relevante tekniske oplysninger	
	(fortsæt om nødvendigt på et særskilt ark)	
		

I	(*) Liste over medsendte støttedokumenter	
	(fortsæt om nødvendigt på et særskilt ark)	
		
		

BILAG IX

KONTROLRESULTATER I HENHOLD TIL ARTIKEL 45, STK. 4

Kontrolrapport efter anmodning om gensidig bistand i henhold til afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013

Bemærk: De med fed skrift angivne punkter er identiske med dem i bilag VIII.

Identifikation**B.1. Medlemsstat, over for hvilken anmodningen fremsættes:****2. Organisation:**

3. Regionalkontor:

4. Kontrollørens navn:

A.1. Medlemsstat, der fremsætter anmodningen:

2. Navn på den særlige tjeneste:

8. Navn på det ansvarlige kontrolorgan:

14. Undersøgelsens nummer/rapportreference:

C.1. Dato for anmodningen og referencenummer:

2. Kontrolprogram:

3. Svardato og referencenummer:

D. Oplysninger om støttemodtager:

1. Navn

a) i den medlemsstat, der fremsætter anmodningen:

b) i den medlemsstat, over for hvilken anmodningen fremsættes:

2. Referencenummer

a) i den medlemsstat, der fremsætter anmodningen:

b) i den medlemsstat, over for hvilken anmodningen fremsættes:

4. Andre kontrollerede virksomheder:

H. Kontrollens omfang og mål:

I. Liste over medsendte støttedokumenter:

J. Resultat:

Kontrolrapporten

1. Udarbejdelse/baggrund/anvendelsesområde
 2. Beskrivelse af virksomhed/kontrolsystem
 3. Udført arbejde/undersøgte dokumenter/resultater
 4. Konklusion
 5. Andre bemærkninger/anbefalinger
-

BILAG X

OVERSIGT

i henhold til artikel 83, stk. 3, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1306/2013) fra ... (medlemsstat) om anmodninger om kontrol og om kontrolresultater for 1. [], 2. [], 3. [], 4. [] kvartal 20...

ANMODNINGER sendt til:

Medlemsstat	Samlet antal pr. medlemsstat	ANMODNING	
		Fremsendelsesdato	Referencenummer
I ALT			

SVAR sendt til:

Medlemsstat	Samlet antal pr. medlemsstat	SVAR	
		Fremsendelsesdato	Referencenummer
I ALT			

Bemærkninger til rubrikkerne:

Hver anmodning/hvert svar fremsendt i det pågældende kvartal medtages i kvartalsoversigten.

Der kan om nødvendigt indsættes ekstra rækker.

Referencenummeret for et svar skal være det samme som referencenummeret på den tilhørende anmodning om kontrol.

DOKUMENTER TIL DE ÅRLIGE PROGRAMMER (ARTIKEL 46, STK. 1)

ARK A

FORESLÅET KONTROLPROGRAM FOR PERIODEN

(Artikel 84 i forordning (EU) nr. 1306/2013)

1. Beregning af minimumsantallet af virksomheder

A (1) Antallet af virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf beløber sig til mere end 150 000 EUR i EGFL's regnskabsår ...

A (2) Minimumsantal

dvs. x 1/2 =

2. Virksomhedspopulation, som der udvælges blandt

Det samlede antal virksomheder, som har modtaget eller foretaget betalinger i henhold til afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013 i regnskabsåret ... var:

A (3) Samlet antal

Samlet antal virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf, ligger inden for følgende kategorier:

A (4) Over 350 000 EUR

A (5) 350 000 EUR eller derunder, men ikke under 40 000 EUR

A (6) Mindre end 40 000 EUR

3. Virksomheder foreslået til kontrol:

A (7) Samlet antal

A (8) Samlet antal baseret på risikoanalyse

Samlet antal virksomheder, hvis indtægter eller betalinger eller summen heraf ligger inden for følgende kategorier:

A (9) Over 350 000 EUR

A (10) 350 000 EUR eller derunder, men ikke under 40 000 EUR

A (11) Mindre end 40 000 EUR

Bemærkninger til rubrikkerne:

A (4) Kontrol af virksomheder i denne kategori, som ikke blev kontrolleret i henhold til artikel 42, stk. 3, i de to kontrolperioder forud for denne kontrolperiode, er obligatorisk, medmindre de betalinger, de modtog, faldt ind under en eller flere foranstaltninger, for hvilke der er indført risikoanalysemetoder til udvælgelse.

A (9) Virksomheder i denne kategori skal kun kontrolleres af specifikke grunde, som anføres på ark D i dette bilag.

(Artikel 84 i forordning (EU) nr. 1306/2013)

EGFL-regnskabsåret ...

[illegible]

FORESLÅET KONTROLPROGRAM FOR PERIODEN

(Artikel 84 i forordning (EU) nr. 1306/2013)

Kriterier for udarbejdelse af programmet i forbindelse med eksportrestitutioner og andre sektorer, hvor der er indført risikoanalysemetoder til udvælgelse, hvis disse kriterier afviger fra dem, der indgår i de forslag om risikoanalyse, der tilsendes Kommissionen i henhold til artikel 42, stk. 2.

Sektor, hvor der foreslås kontrol (angivelse af EGFL-budgetpost som anført i kolonne B (1) på ark B til dette bilag)	Kommentarer til de fastlagte risiko- og udvælgelseskriterier (kortfattet redegørelse — f.eks. afslørede uregelmæssigheder eller en usædvanlig udgiftsstigning)

FORESLÅET KONTROLPROGRAM FOR PERIODEN

(Artikel 84 of forordning (EU) nr. 1306/2013)

Foreslået kontrol, hvis kontrol foretages, af virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf var på under 40 000 EUR i EGFL's regnskabsår

EGFL-budgetpost (som anført i kolonne B (1) på ark B)	Antal virksomheder, der er foreslået til kontrol	Specifikke årsager til kontrollen

FORESLÅET KONTROLPROGRAM FOR PERIODEN

(Artikel 84 of forordning (EU) nr. 1306/2013)

I ALT:

KONTROLORGAN:

E (1) Samlet antal virksomheder, der
er foreslået til kontrol:E (2) Antal virksomheder, der skal
kontrolleres:

KONTROLORGAN:

KONTROLORGAN:

E (3) Antal virksomheder, der skal
kontrolleres:E (4) Antal virksomheder, der skal
kontrolleres:

KONTROLORGAN:

KONTROLORGAN:

E (5) Antal virksomheder, der skal
kontrolleres:E (6) Antal virksomheder, der skal
kontrolleres:**Bemærkninger til rubrikkerne:**

I fornødent omfang tilføjes flere rubrikker, f.eks. E (7), E (8) osv.

BILAG XII

DOKUMENTER TIL DEN ÅRLIGE RAPPORT (ARTIKEL 46, STK. 2)

DEL I

Oplysninger i den årlige rapport, som medlemsstaterne skal fremsende efter artikel 86, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013**1. Forvaltning af afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013**

Forvaltningen af afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013, herunder ændringer af de organer, der er ansvarlige for kontrol, og af den særlige tjeneste, der skal føre tilsyn med forordningens anvendelse, jf. artikel 85, og af disse organers kompetenceområde.

2. Lovgivningsmæssige ændringer

Ændringer i den nationale lovgivning, der er relevante for anvendelsen af afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013, og som er blevet indført siden den foregående rapport.

3. Ændringer af kontrolprogrammet

En beskrivelse af eventuelle ændringer, der er foretaget af det kontrolprogram, som er blevet forelagt Kommissionen i henhold til forordningens artikel 84, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 siden programmet blev forelagt.

4. Anvendelse af kontrolprogrammet ifølge denne rapport

Anvendelsen af kontrolprogrammet for perioden, der slutter den 30. juni forud for den sidste frist for forelæggelsen af rapporten, jf. artikel 86, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, herunder følgende punkter både samlet og for hvert kontrolorgan (når mere end et kontrolorgan gennemfører kontrol efter samme forordning):

- a) antallet af virksomheder, der er kontrolleret i perioden, i overensstemmelse med modellen i ark A i dette bilags del II
- b) antallet af virksomheder, hvor kontrollen stadig er under gennemførelse, i overensstemmelse med modellen i ark A i dette bilag
- c) antallet af virksomheder, som ikke blev kontrolleret i den pågældende periode, på grund af manglende gennemførelse af visse kontroller, i overensstemmelse med modellen i ark A i dette bilags del II
- d) grundene til, at de i litra c) nævnte kontroller ikke blev gennemført
- e) fordelingen på indbetalinger og udbetalinger og på foranstaltninger af den i litra a), b) og c) nævnte kontrol, i overensstemmelse med modellen i ark B i dette bilags del II
- f) resultaterne af de i litra a) nævnte kontroller, i overensstemmelse med modellen i ark C i dette bilags del II, herunder:
 - i) antallet af kontroller, hvor der blev konstateret uregelmæssigheder, og antallet af involverede virksomheder
 - ii) arten af disse uregelmæssigheder
 - iii) den pågældende foranstaltning, hvor der blev konstateret uregelmæssigheder
 - iv) de anslåede finansielle følger af hver uregelmæssighed

- g) kontrollens gennemsnitlige varighed i manddage, så vidt muligt med angivelse af den tid, der er medgået til planlægning, forberedelse og gennemførelse af kontrollen, samt indberetning.

5. Anvendelse af kontrolprogrammer forud for det, der er omfattet af dette program

I rapporten anføres resultaterne af de kontroller, der blev gennemført i tidligere kontrolperioder, for hvilke resultaterne ikke var til rådighed på tidspunktet for indgivelse af rapporterne for disse kontrolperioder, herunder for hver tidligere kontrolperiode:

- a) status for kontroller meddelt under punkt 4, litra b) og c), i tidligere kontrolrapporter, i overensstemmelse med modellen i ark D i dette bilags del II
- b) antallet af kontroller, hvor der blev konstateret uregelmæssigheder, og antallet af involverede virksomheder, i overensstemmelse med modellen i ark C i dette bilags del II
- c) arten af disse uregelmæssigheder, i overensstemmelse med modellen i ark C i dette bilags del II
- d) den pågældende foranstaltning, hvor der blev konstateret uregelmæssigheder, i overensstemmelse med modellen i ark C i dette bilags del II
- e) de anslåede finansielle følger af hver uregelmæssighed, i overensstemmelse med modellen i ark C i dette bilags del II.

6. Gensidig bistand

Et sammendrag af alle anmodninger om gensidig bistand fremsat og modtaget i henhold til afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

7. Ressourcer

Nærmere oplysninger om de ressourcer, der er til rådighed for gennemførelsen af kontrollen efter afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013, herunder:

- a) personaleressourcer, udtrykt i mandår, der beskæftiger sig med denne kontrol fordelt på de enkelte kontrolorganer og, hvis det er relevant, regioner
- b) uddannelse af det personale, der beskæftiger sig med denne kontrol med angivelse af, hvor stor en del af det i litra a) omhandlede personale, der har fået denne uddannelse, og uddannelsens art
- c) computerudstyr og værktøjer, der er til rådighed for det personale, som beskæftiger sig med denne kontrol.

8. Vanskeligheder med anvendelsen af afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013

Vanskeligheder med anvendelsen af afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013 og de foranstaltninger, der er truffet for at løse dem, eller forslag med henblik herpå.

9. Forslag om forbedring

Eventuelle forslag enten til forbedringer af anvendelsen af afsnit V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1306/2013 eller af selve kapitlet.

DEL II

ARK A

KONTROLRAPPORT FOR PERIODEN

(Artikel 86, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013)

I ALT:

KONTROLOORGAN:

1. (A) Samlet antal virksomheder, der skal kontrolleres:

(B) Antal virksomheder, der skal kontrolleres:

2. (A) Samlet antal virksomheder, der er kontrolleret:

(B) Antal virksomheder, der er kontrolleret:

3. (A) Samlet antal virksomheder, hvor kontrollen er under gennemførelse:

(B) Antal virksomheder, hvor kontrollen er under gennemførelse:

4. (A) Samlet antal virksomheder, der endnu ikke er kontrolleret:

(B) Antal virksomheder, der endnu ikke er kontrolleret:

KONTROLORGAN:

KONTROLORGAN:

1. (C) Antal virksomheder, der skal kontrolleres:

(D) Antal virksomheder, der skal kontrolleres:

2. (C) Antal virksomheder, der er kontrolleret:

(D) Antal virksomheder, der er kontrolleret:

3. (C) Antal virksomheder, hvor kontrollen er under gennemførelse:

(D) Antal virksomheder, hvor kontrollen er under gennemførelse:

4. (C) Antal virksomheder, der endnu ikke er kontrolleret:

(D) Antal virksomheder, der endnu ikke er kontrolleret:

Bemærkninger til rubrikkerne:

I fornødent omfang tilføjes rubrik (E), (F) osv.

(Artikel 86, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013)

Kontrolrapport i forbindelse med EGFL's budgetposter i EGFL-regnskabsåret ...

Kontrolprogram ...

[illegible]

KONTROLRAPPORT FOR PERIODEN

(Artikel 86, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013)

Potentielle uregelmæssigheder, der er afdækket i forbindelse med EGFL's budgetposter i EGFL-regnskabsåret ...**Kontrolprogram ...**

C(1) EUGFL-budgetartikel eller -varepost	C(2) Antal potentielle uregelmæssigheder, der er konstateret	C(3) Antal berørte udbetalinger	C(4) Antal berørte virksomheder	C(5) Anslået værdi af de potentielle uregelmæssigheder	C(6) Beskrivelse og art af hver konstateret potentiel uregelmæssighed, de berørte virksomheders referencenummer og OLAF's referencenummer (IMS-identifikationsnummer)
I alt					

KONTROLRAPPORT FOR PERIODEN

(Artikel 86, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013)

Gennemførelse af kontroller, som vedrører tidligere kontrolprogrammer; kontrolprogram ...

D(1) Antal virksomheder, for hvilke kontrollen i en tidligere rapport er anført som værende under gennemførelse:		D(2) Antal virksomheder i D(1), for hvilke kontrollen er afsluttet:		D(3) Antal virksomheder i D(1), for hvilke kontrollen stadig er under gennemførelse:	
D(4) Værdi af transaktioner omhandlet i D(1):		D(5) Værdi af transaktioner omhandlet i D(2):		D(6) Værdi af transaktioner omhandlet i D(3):	
D(7) Antal virksomheder, for hvilke kontrollen i en tidligere rapport er anført som ikke påbegyndt:		D(8) Antal virksomheder i D(7), for hvilke kontrollen er afsluttet:		D(9) Antal virksomheder i D(7), for hvilke kontrollen stadig er under gennemførelse:	
				D(10) Antal virksomheder i D(7), for hvilke kontrollen ikke er påbegyndt:	
D(11) Værdi af transaktioner omhandlet i D(7):		D(12) Værdi af transaktioner omhandlet i D(8):		D(13) Værdi af transaktioner omhandlet i D(9):	
				D(14) Værdi af transaktioner omhandlet i D(10):	

BILAG XIII

DE I ARTIKEL 57 OMHANDLEDE FORANSTALTNINGER

1. Støtteordningerne ifølge bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾
2. Følgende ordninger og foranstaltninger ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽²⁾:
 - offentlig intervention
 - støtte til privat oplagring
 - skolefrugtordninger og skolegrønsagsordninger
 - skolemælksordninger
 - støtte til frugt og grøntsager
 - støtteforanstaltninger i vinsektoren
 - støtte i biavlssktoren
 - støtte i humlesektoren
 - eksportrestitutioner
3. Støtten til silkeormsindustrien ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽³⁾
4. Foranstaltninger til oplysningskampagner og salgsmremstød ifølge Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 ⁽⁴⁾
5. Foranstaltningerne ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ⁽⁵⁾, undtagen dem, der er omfattet af bilag I til forordning (EU) nr. 1307/2013
6. Foranstaltningerne ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 ⁽⁶⁾, undtagen dem, der er omfattet af bilag I til forordning (EU) nr. 1307/2013
7. Foranstaltningerne ifølge afsnit III, kapitel I, i forordning (EU) nr. 1305/2013 og medtaget i det pågældende program for udvikling af landdistrikter.
8. Foranstaltningerne ifølge afsnit IV, kapitel I, i forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽⁷⁾ og medtaget i det pågældende program for udvikling af landdistrikter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salgsmremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande (EUT L 3 af 5.1.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).